50 ÅRS KRØNIKE

7. sept. 2013

FORORD

Denne krønike er et resultat af et godt initiativ og en god beslutning i gildet om at markere vort 50 års jubilæum.

Fundamentet til denne krønike blev allerede lagt for 10 år siden med indlæg fra Verner Larsen, Jytte Møller, Mogens Jeberg og Nils Krogh, for perioden 1974 til 2003.

Som gildemester synes jeg, at det er værd ære Verners minde og at fortælle historien, mens vi endnu har kilderne iblandt os.

Kilderne er de mange aktive gildebrødre med mange år i Vestvold-gildet, med utallige minder og varige venskaber.

Vestvoldgildet har altid markeret sig stærkt lokalt med aktiviteter og donationer til spejdere og humanitære formål.

Vort gilde har også været stærkt engageret i arbejdet med narko-bekæmpelsen og støtte til spejderarbejdet i Gambia og Østeuropa.

Ved vort 25 års jubilæum var vi 42 gildebrødre og i dag er vi 37.

Det er unikt, når gildebevægelsen i senest år har haft svigtende med-lemstal og lukkede gilder.

Det vidner om, at der trods en vis udskiftning i vort gilde stadig er ønsker og grobund for gildebevægelsen med dens idealer, som mennesker føler for og ønsker at leve efter.

Det er mit inderlige håb, at Vestvoldgildet og gildebevægelsen vil bestå, og med Østeuropa og Asiens øgede åbenhed og demokratisering vil spejderlivet og Gildebevægelsen også finde grobund der.

Krøniken er tænkt og skrevet i en positiv gildeånd, med håb om at læseren vil opfatte den sådan.

Der skal lyde en varm og oprigtig tak til den gamle og ny redaktion og til øvrige bidragydere.

Helge E Andersen
gildemester
september 2013

INDHOLD

Dagbog 1; 1962-1974 v/Verner Larsen 3-4

Dagbog 2; 1975-1983 v/Jytte Møller..... 5-10
Foto dagbog 2

Dagbog 3; 1984-1989 v/Mogens Jeberg..... 13-19
Foto dagbog 3

Dagbog 4; 1990-1997 v/Niels Krogh 24-26
Foto dagbog 4

Dagbog 5; 2003-2013 v/Birte Anker..... 28-42
Foto dagbog 5

Laug og Aktiviteter 2003-2013..... 44-68

Aktivitetlaug, 44-45
Et loppemarked, 46-49
Festlaug, 50
PR lav, 51-53
Spejderlaug, 54-55
Turlaug, 56
Kirkens Korshær Butik, 57
Blindetjenesten, 58-59
Hjemmeside, 60-61
Dåseringe indsamling, 62-63
Voldstafetten, 64
Foto laug og aktiviteter, 65-68

Øvrige indlæg 2003-2013 69-71
Mit gildeliv, af Bodil, 69
Rødovre Centrum. Gratulation, 70
Gildemestre gennem årene, 71

Logoet på forsiden er konstrueret af Kurt Lundsteen i 2005, og det går igen på vort tørklæde. Vort logo danner grundlag for distriktets logo med teksten
ROSKILDE – HEDEBO DISTRIKT

Redaktion, layout og tryk:
Bodil Kæmpegård, Peter Ulstrup, Helge Andersen, Leo Hansen.

Dagbog 1
1962-1975
v/Verner Larsen

Et tilbageblik eller en krønike.

Når det stunder mod et jubilæum, er det naturligt at kaste blikket tilbage eller lade tankerne gå på vandring gennem årene.

Nu fylder Vestvoldgildet 40 år. Og i den anledning søger vi tilbage - ikke for at gøre status, men for at drage nogle billeder og enkeltheder frem for at få et fyldestgørende billede af jubilaren.

At oprette et Sct. Georgs Gilde er ikke noget man gør fra den ene dag til den anden. Der skal bygges op, lægges rammer og skabes grobund for at få gildeideerne til at spire og gro. I 1961, 1962 og 1963 blev kimen lagt til Vestvoldgildet. En gruppe blev dannet i Glostrup, og her blev det fornødne grundlag lagt til det nye gilde, en fonem indsats, der kronedes med oprettelse af Vestvoldgildet med 1. Sct. Georgs Gilde i Glostrup som modergilde den 4. september 1963. Det er gildets fødselsdag. Den første gildehal blev afholdt i ungdoms gården i Brøndbyøster, og den blev ledet af landsgildemester Kaj Korup. Som gildets første gildemester blev Sv. Aage Knudsen indsat, som kansler Kurt Jørgensen og som skatmester Bent Stiig Hansen. Mange gæster var til stede, og mange gilder var repræsenteret denne aften, hvor gildet blev holdt over dåben.

Gildet kom fint fra start og arbejdet tog hurtigt form. 1. oktober 1963 havde gildet 21 gildebrødre. Der blev dannet grupper og lagt programmer og planer, og pionertiden var i fuld gang, både i selve gildet, men også tværgående med andre gilder. Mange er de opgaver, som gildet har beskæftiget sig med gennem de mange år. En af de første opgaver, vi lagde op til, var samarbejdet med scleroseforeningen. Og det har været et godt og vellykket arbejde - en opgave, der gennem årene udviklede sig til at blive 1. prioritet i gildet. Mange er de arrangementer, der i dette arbejde er blevet gennemført. Og rigtig mange har haft glæde af samværet, om så det var en almindelig aften med kaffebord, en aften med bankospil, en underholdningsaften, udflugt eller noget andet.

Med spejderne i vort område havde vi allerede fra starten en god kommunikation og et godt samarbejde. Mange spejderløb for de store spejdere og lige så mange løb for de små (KUBAløb) er gennem årene afviklet

med fine resultater for vore drenge og piger i korpsene i vort lokale område. Gennem årene har der ligeledes været afholdt såkaldte lederarrangementer. I årene 1967, 1968 og 1969 samledes alle førere, og rådsmedlemmer m.fl. i Carlsrohallen til arrangementer som: "Round The World", "På krydstogt med M/S Set. Georg" og "En aften på Tivoli". Det var arrangementer, der stod ry om. I 1967 blev der afholdt et stort møde i Rødovre Sognehus emne "Spejderbevægelsen i dag - i morgen" her var korpssekretærer fra alle korps indledere til debatten, som satte mange tanker i gang. For at gøre debatten helt fuldkommen blev dette stormøde fulgt op på Schnekloths Gymnasium med et nyt debatmøde i 1970. Det gav stof til eftertanke og vort samarbejde med spejderne udviklede sig positivt. Emnet var denne gang "Fremtidens spejderarbejde i søgelyset"

Når man sidder og bladrer i mindernes bog, så kommer oplevelserne frem, den ene efter den anden, for det har været givtigt og positivt at være med i Vestvold. Allerede i 1967 holdt man debat- og oplysningsmøde omkring narkotika ved overlæge Mogens Jacobsen. En hel aften har gildet sat af til "Færdselspolitiet arbejder". Og en stor aften med Siriuspatruljens arbejde har været en af perlerne. Ja, men gildet har arbejdet i et vidt spektrum, såsom "Den danske Folkekirke", "Reklamens magt " og "Ulandsarbejde" hvor gildet gik ind i et større projekt i forbindelse med at skaffe penge til skolebyggeri i Uganda.

Udover dette har vi i gildet haft rally orienteringsløb fire gange - til stor glæde for nogle og med ringe resultater for andre. Göransborg må vi heller ikke glemme. Et vidunderligt sted i Sverige, hvor hele gildet drog op med hele familien. Weekends med spejderløb, madlavning og orientering. I perioden 1963 til 1973 er gildet meget aktivt - og skabende. Vestvold har skabt ry omkring sine aktiviteter i andre gilder, og som ringe i vandet skaffet nye gildebrødre ind i kredsen.

Selvfølgelig kan der hos os, som hos alle andre, opstå uenighed og debat, men i Vestvoldgildet er de blevet løst på en værdig måde, og sådan skal det være. Allerede i 1965 havde vi et ledelsesproblem, som blev løst ved hjælp of provincialmester Ole Henning Nielsen, hvorefter en ny gildeledelse tog over. De første 10 år af gildets liv har været en fin pionertid, som har lagt et godt grundlag at bygge videre på fremover i de næste 30 år.

Dagbog 2
1974-83
v/ Jytte Møller

Når jeg ser tilbage på perioden 1974 -1983, er der mange gode oplevelser og også nogen dramatik. Vi var stadig i mere end én forstand et ungt gilde. Jeg vil tro, at gildebrødrenes gennemsnitlige alder var sidst i 40'erne - en del of os rundede 50 år i denne periode. Vores børn deltog i gildeture og fester, i hvert fald til de nåede konfirmationsalderen.

Gildets "mødelokale" har vekslet gennem tiden. I 70'erne var det fortrinsvis Sct. Georgsgården "Lykkekrogen" i Vallensbæk, der var det foretrukne modelokale. På det tidspunkt var gildebrødrene fra Vestvoldgildet bestyrelsesmedlemmer i Børnegården, og vi følte derfor en særlig tilknytning dertil. Holger Hansen var i en periode bestyrelsesformand, og gjorde et stort arbejde der. Det var hyggeligt, at porcelæn etc. var forsynet med gildemærket - vi følte os godt tilpas der. I begyndelsen af 1980'erne overtog kommunen selv administration m.v. af Børnegården, og det blev KFUK- spejdernes hytte "Huset ved Volden", som blev vores tilholdssted, indtil vi "flyttede" til Rødovre Kommunes "Viemosehus", en meget smuk villa, som havde tilhørt familien Danfeldt. Af økonomiske grunde har det været vigtigt, at vi kunne holde vores møder uden at skulle betale nævneværdig husleje. I dette tiår har vi kun holdt ét møde på Rødovregård, det er næsten uforståeligt nu, at vi har kunnet eksistere uden Rødovregård.

VOLDSTAFETTEN har gennem alle årene været et livsvigtigt bindeled mellem gildebrødre i Vestvoldgildet. Fra starten var det Svend Harslev, der som chefredaktør redigerede stafetten. Det var ham, der bestemte, hvad der skulle med i referaterne osv. Engang imellem var der en og anden, som ikke rigtig kunne genkende sit manuskript i det, der var blevet offentliggjort, men det var der, iflg. Redaktøren, altid en forklaring på. Efter i 16 år at have været "ansvarshavende redaktør", overlod Svend i 1979 (Svend døde i april 1979) posten til Erlind Jensen, som tog fat på opgaven med friske kræfter og fuld af nye, gode ideer. Stafetten har altid været et gedigent månedligt medlemsblad, som vi ikke kan være foruden.

Når jeg ser tilbage på 10 års perioden og genkalder mig de begivenheder, der har gjort størst indtryk, så er det fortsættelsen af "Galla Træf", som ganske vist var et distrikts-arrangement med 300-400 deltagere i fest-

skrud. Når det alligevel føltes som et Vestvold-arrangement, så var det, fordi det blev afholdt i vores område, Schneekloth Gymnasium i Brøndby, og fordi Preben Larnkjer og Verner Larsen var primusmotorer for iscenesættelsen. Den kreative arkitekt, der udtænkte og fremstillede udsmykning og kulisser, var Carsten Pedersen. Formålet med Galla Træf var at få et overskud, som blev doneret til velgørende formål fx Kofoeds Skole, Fulton, til Mariatjenesten på Vesterbro, til Himmelekspressen m.v.

Schneekloth Gymnasium blev stadig rammen om distriktsarrangementer, idet Fellowshipday fra 1979 blev afholdt der med meget stor deltagelse. Overskuddet fra disse fester blev også doneret til humanitære organisationer, bl.a. Mother Theresas hjælpearbejde i Indien.

Fra 1980 tog distriktet, som dette år havde 10 års jubilæum, endnu et initiativ, idet den første Hedebo Revy blev opført på Schneekloth. Verner Larsen var på det tidspunkt distriktsgildemester, idet han i 1974 havde afløst Preben Larnkjer på posten. Det var hovedsageligt gildebrødre fra Tåstrup-gilderne, der medvirkede ved revyerne, men enkelte gildebrødre. fra Vestvoldgildet var også aktører.

En tradition, som var startet i 60'erne fortsatte et par år i det følgende årti, nemlig det spændende "Kortlæsningsløb" (bil- orienteringsløb) i maj. Det var Jes Storch, som ledede ”tropperne”, der i egne biler over stok og sten ad bugtede biveje bl.a. kørte Vestegnen og egnen nordøst for vores lokalitet tynd. Jeg glæder mig stadig over, at vi på den måde fik set landsbyer og steder, som ellers ville have været lukket land. Vi gik op i det med liv og sjæl. Det gjaldt om ikke at miste en eneste post, og at nå at komme i mål inden for den berammede tid. På de ture deltog alle vores børn, og vi, der nåede frem til bestemmelsesstedet (der var altid nogen, der for vild), sluttede aftenen med sang, præmieuddeling og kaffe etc. i en spejderhytte eller på et "gæstgiveri" i omegnen.

Sclerosearbejdet, som har været Vestvoldgildets hjertebarn, blev i denne periode varetaget of Bente Nielsen og senere of Kirsten Rosted. Desværre kæmpede Kirsten i sine sidste leveår med en uhelbredelig sygdom, men hun var ukuelig og inspirerende for sine omgivelser til det sidste. Hun brændte for den opgave, hun havde påtaget sig.

Naturligvis var vi alle påvirkede af, at vi havde et erhvervsarbejde at udføre, vi var jo alle i den erhvervsaktive alder. 60'ernes ungdomsoprør, som i nogen grad fortsatte i 70'erne, tror jeg ikke, vi lod os mærke med.

Vi var alle sammen interesserede i, at den tid, vi brugte på gildearbejde, skulle være givet godt ud.

Oplevelser, som vi i vores hjem havde meget stor glæde af, var besøg fra udenlandske gilder- home hospitality. Som spejder havde jeg fire gange haft lejlighed til at opleve, at jeg var med i en international bevægelse, fx ved landslejre, hvor der altid var kontingenter fra udlandet. I årene efter krigen og besættelsen var det en stor glæde at kunne være sammen med spejdere fra andre nationaliteter.

Som gildebror har vi i vores hjem - i lighed med andre gildebrødre tre gange haft besøg fra udlandet. I 1969 boede et engelsk ægtepar hos os nogle dage. I 1973 var det et ægtepar fra Australien og i 1981 et ægtepar fra Frankrig. I alle tre tilfælde var der tale om personligheder, som vi fik et nært venskab til. Det var tydeligt at mærke, at selv om besøget kun drejede sig om nogle få dage, så betød den fælles baggrund, vi havde i Spejderbevægelsen, at der blev skabt forståelse og fortrolighed, som førte til udveksling af breve og besøg i de følgende år.

Gildearrangementerne var efter forholdene i dag meget billige. I en Voldstafetten læste jeg, at prisen for alm. gildearrangementer højst måtte være 15 kr. i 1975. Prisen steg naturligvis med årene, men vi har, tror jeg, altid været påholdende i Vestvold.

I flere år havde vi i maj måned været på gilde- familie- weekendtur til Göransborg i Skåne. Det fortsatte vi med, men kun én gang i dette årti, nemlig i 1974. På én af weekenderne var vi 40 deltagere.

I oktober 1974 blev der skrevet gildehistorie, idet det var første gang i gildernes 40-årige historie, at et svensk gilde oprettedes med et dansk gilde som modergilde. Her er et citat fra Voldstafetten: Det hele startede for adskillige minder siden, at et hold gæve gutter fra Malmø udtrykte deres ønske om at få lidt mere indblik i metoder og arbejdsform i de danske Sct. Georgs Gilder, og med Elias Fries i spidsen foretog de visse "sonderinger" hos nabogilder på den anden side af Øresund. Til sidst besluttede de at søge en læreplads hos Vestvoldgildet. En gruppe på 5-6 Malmø'er dannede så Gruppe 7 og deltog i vort arbejde og forskellige gøremål, naturligvis med den begrænsning, som de geografiske forhold nødvendiggjorde." Den højtidelige indvielse af Malous-Gildet i 1974 blev et stort tilløbsstykke med deltagere fra den danske og svenske Landgildeledelse og mange deltagere fra Vestvoldgildet. Forbindelsen med Malmøhus-gildet ophørte beklageligvis i 1983.

Der har desværre i Vestvold, som i andre gilder, været en del "gennemtræk". I marts 1974 var der i Vestvoldgildet 54 gildebrødre. + 12 gildebrødre fra Malmø. Her er et hjertesuk fra en gildebror, der i Voldstafetten, marts 1982, skriver: Citat: "Ved et tilbageblik over 13 år i Vestvoldgildet erindres ca. 75 gildebrødre, hvoraf snart kun 10 var med i 1969. Af de resterende 65 flyttede ca. 20 fra Vestegnen eller døde. Et antal nogenlunde svarende til gildets nuværende størrelse er således udmeldt eller overflyttet til andre gilder i området."

I flere år var forsvaret rigt repræsenteret i gildet. Vi følte nu ikke, at gildet derved fik et særlig militant ansigt hverken ind- eller udadtil, uniformerne blev ikke brugt i fritiden, men alligevel satte det sit præg på gildet. I maj 1979 havde vi en udbytterig tur med rundvisning i Kastellet, hvor enkelte gildebrødre havde deres daglige gang.

Hvad der skete i 1977, kan vist ingen til fulde genkalde sig - jeg kan i hvert fald ikke, men dramatisk var det. Gildeledelsen gik i vrede i 1977, og med dem adskillige gildebrødre, som enten udmeldte sig eller overførtes til andre gilder, bl.a. 15. København. Først efter et ekstraordinært gildeting i nov. 1979 var ledelsesposterne endeligt på plads igen. Det var et sår i gildets historie, som vist aldrig bliver lægt til bunds. Det foresvæver mig, at det havde noget med penge at gøre, kontingentrestancer, salg af sangbøger til gildebrødre. mv., men det kunne også have noget at gore med, at en enkelt gildebror ikke hverken i vores eget gilde eller som repræsentant for gildet udadtil - opførte sig i overensstemmelse med det, en gildebror burde stå for. Om de opståede problemer kunne have været klaret på anden måde, end tilfældet ville, det er svært at sige. I hvert fald burde det ikke have bevirket et brud af den størrelsesorden, som tilfældet var. Efter bruddet talte Vestvoldgildet 33 gildebrødre. fordelt på 4 grupper, hvor vi tidligere havde været 6 grupper. I 1980 (oktobergildehallen) prøvede vi at få kontakt med de gildebrødre, der havde forladt os skuffede og vrede, og adskillige efterkom vores invitation, men de forblev, hvor de var, i gildesammenhæng.

Der var tale om en virkelig mærkbar åreladning. Vi måtte gøre noget for at få flere med igen. Det resulterede i, at vi i februar 1982 annoncerede en "Åbent hus aften" på Rødovregård. Mødet blev en succes og resulterede i, at vi på et senere tidspunkt optog fem nye gildebrødre.

Kontakten med de lokale spejdergrupper var i dette 10år vanskelig at opretholde, måske en udløber af ungdomsoprøret i 60'erne. Vi startede flot ud i 1974 med et stort møde for spejderledere og i september et

Ulveløb, som foregik som "By-løb" inde i København. I de følgende år var der ikke stemning for at afholde spejderløb, spejderlederne kunne kun vanskeligt kontaktes. Først i september 1982 holdtes et økseløb for større spejdere, og det blev vel modtaget iflg. de lokale spejderblade, men var ikke særlig velbesøgt.

Vi klippede frimærker i 70'eme. I 1975 blev vi nr. 1 i landet i Frimærke-banken, og i årene derefter var det vigtigt, at vi i hvert fald var blandt de 10 øverste på listen. Præmien for at blive nr. 1 var en tintallerken. Jeg mener, vi har mere end én tintallerken i vores "depot".

I spejderarbejdet er patruljearbejdet det bærende. I gildearbejdet er gruppearbejdet meget vigtigt, og der er ingen tvivl om, at grupperne i gildet har fungeret godt og udført et stort arbejde ikke alene på det personlige plan, men også udadtil. Nogle grupper har planlagt at drøfte ét emne gennem en hel sæson, vel nærmest som en studiekreds, mens andre har skiftet emne fra gang til gang. Dette at mødes i hjemmene har stor betydning for at lære hinanden at kende.

Når man så efter nogle år er kommet til at kende hinanden rigtig godt, er det svært at skilles for at komme i en anden gruppe. Gennem alle årene har det været et problem at leve op til vedtægterne, som siger, at der skal ske ombrydning af grupperne hvert andet år. Jeg citerer her Voldstafet nr. 170, maj 1980:

"Så er det en kendsgerning. På gildetinget blev det vedtaget at foretage gruppedeling. De retningslinjer, vi nåede frem til, håber jeg vil være medvirkende til, at vi i de kommende år undgår diskussioner for og imod gruppedeling. Med tiden skal det blive en naturlig del af livet i gildet med regelmæssige mellemrum at skifte gruppe. For 10 gildebrødre, der efter Sct. Georgs Gildehallen skiftede gruppe, har det måske været lidt vemodigt at skulle forlade et gruppesamarbejde, de har været glade for. Derfor håber jeg, at alle hurtigt vil falde til i de nye grupper og derved være med til at styrke og gavne vort gilde." sign. B.P.

Mon det nogensinde lykkes at rokere rundt i grupperne med to års mellemrum? Vi er som alle andre tilbageholdende, når det gælder noget nyt - man ved, hvad man har, og ikke, hvad man får. Jo ældre vi bliver, jo mere fremherskende bliver denne fastholden ved det bestående. Men hvilke oplevelser går vi dog ikke glip af?

Ved i mange timer at have studeret Dagbog, Voldstafetter og gildets for størstedelen håndskrevne protokol, som indeholder referater af gilderåds-møder og gildeting, er der to ting, som står klart for mig, nemlig:

- at historien gentager sig - vi fastholder traditionerne og
- at tiden er et relativt begreb.

Nogle af de begivenheder, der skete for 25 år siden, kunne lige så vel være sket i går. Andre mindes jeg kun svagt. Sikkert er det, at hvert møde i gildet har været med til at skabe det gilde, vi har i dag, ikke mindst på grund af de traditioner, der allerede blev skabt fra gildets start. Gid der i de kommende år stadig må blive skrevet på den gode Vestvoldgilde historie.

Foto dagbog 2, 1975-83

Vindere af Økseløbet

Posten ”Fang en bison”

Dommere på posten

Deltagere ved Økseløbet

Bagning af pandekager

Dagbog 3
1983 -1989
v/ Mogens Jeberg

Disse år kom til at byde på stor aktivitet for spejderlauget. Vi var igen begyndt på at arrangere spejderløb, i 1982, men i 1983 var Gilderne gået sammen med spejderkorpsene for at lave et "spejder for en dag" i april måned, og det skulle vise sig at blive et større arrangement.

Vi kontaktede spejderafdelingerne i henholdsvis Brøndby og Rødovre og blev enige om, at dele arbejde i to efter kommunegrænserne. I Brøndby tog Carsten Petersen og Svend Skov arbejdet op og i Rødovre Ib Möller og Mogens Jeberg. Der blev indkaldt til planlægningsmøde og spejderlederne mødte talstærkt op. I Rødovre blev dette første møde afholdt i KFUM-hytten på Korsdalsvej, og det møde kommer jeg næppe til at glemme. Bænket omkring bordet med planer og papirer foran mig og 20 ledere omkring bordet, skulle jeg byde velkommen - i samme sekund mistede jeg stemmen, helt og totalt, kun en ynkelig piben var, hvad der kom over mine læber.

Heldigvis havde jeg Ib M. ved min side, han fik skubbet planerne over og gennemførte naturligvis ledelsen of mødet med bravur. Spejderlederne var meget positive og gik ind på ideerne, de påtog sig villigt de projekter, der var til fordeling. I Rødovre var der plancheudstilling på biblioteket, og i deres atriumgård var der lavet en patruljelejrplads fra mandag og ugen ud. Lørdag den 16. april blev alle sejl sat til med plancheudstilling i Rødovre Centrum, pionerarbejder og underholdning på scenen og flere stande på torvet. På plænen foran rådhuset var der lejrpladser, pionerarbejder, en forhindringsbane og meget mere. Borgmester Per Møller kom og åbnede "dagen" ved at tænde blusset i "vippefyret". I Brøndby var aktiviteterne lagt på søndag den 17. april, og foregik på Gildhøjskolen hvor både sportsplads og gymnastiksalene blev brugt. Aktiviteterne var lig dem i Rødovre og dagen igennem, var der god kontakt til børn og forældre. Efterfølgende konstaterede vi, at det havde været et flot PR-arbejde.

I 1985 lavede vi atter "spejder for en dag" sammen med spejderenhederne, men det var i en noget reduceret udgave, der blev begrænset til aktiviteter på plænen foran Rødovre Rådhus.

Spejderlauget havde lavet "Vestskovløb" i 1982 hvor der trods kontakt til alle spejderafdelinger, kun mødte to patruljer frem. I 1983 gik det noget bedre med tilmeldingerne, og på dagen, den anden søndag i september, stillede der 30 spejdere i 6 patruljer. I årene herefter byggede vi løbet omkring en tegneseriefigur, der som "en rød tråd" førte til postopgaverne. Den første var Garfield, derefter Lucky Luke og "jagten på Daltonbrødrenes pandekageopskrift". I 1986 lagde Tin-Tin navn til "den røde tråd". I 1987 toppede deltagerantallet med 60 spejdere i 14 patruljer. Hver ting til sin tid siger man. Nu ebbede interessen ud, til trods for at spejderlederne udtrykte deres tilfredshed, udeblev tilmeldelserne og vi stoppede med at arrangere Vestskovløb.

Sct. Georgs Gilderne i Danmark kunne fejre 50 års jubilæum 24. april 1983. Fra Vestvoldgildet deltog flere gildebrødre i festlighederne på Københavns Rådhus og i den følgende underholdning i Falkoner Centeret. Distriktet markerede jubilæet ved en fest på Schnekloth Gymnasium med spisning og efterfølgende dans.

Landsgildet havde ønske om at kunne overdrage et antal ceremoniøkser til gilder i Østrig, og bad Gilderne slutte op om ideen. Vestvoldgildet tog ideen op og Mogens Jeberg påtog sig at lave en bronzeøkse, i stil tilnærmet dem der blev brugt i Danmarks Bronzealder. Der blev fremstillet to eksemplarer, det ene blev sendt til et østrigsk gilde. Det viste sig, at den ikke fandt anvendelse i nogen gildehal som tiltænkt, hvorfor vi fik udvirket, at den blev returneret. Senere blev øksen sendt til vort venskabsgilde i Skien i Norge. Den anden økse anvendes ved højbordet i vort eget gilde.

I 1970erne var gildet præget af mange gøremål, et af dem vi havde involveret os i, helt fra gildets spæde start, er som det er nævnt tidligere, arrangementer for de scleroseramte i København. Det skal da lige nævnes, at de fem grupper stillede med tilsammen 250 boller og 22 lagkager og at firmaer leverede gevinster og julegodter i store mængder.

Man formåede at stille med den bedste underholdning, og nævnes kan: Kjeld og Hilda Heick, Syngepigerne fra Bakkens Hvile, Bjørn Tideman, Dansettens Venner der dansede bogie-woogie og "Lille Bjarne" Andersen.

Sidstnævnte hjalp jeg med at bære instrumenter og musikanlæg ud til vognen. "Lille Bjarne" sagde at det havde været en meget stor oplevelse at optræde for de scleroseramte - og han rev checken med honoraret i stykker! ! !

Af andre humanitære gøremål skal nævnes Blindetjenesten, hvor 4-5 gildebrødre var behjælpelige når "en blind" skulle have følgeskab til indkøb eller f.eks. skulle til et lægebesøg.

Himmelekspressen i Vadsbygade hvor gildebrødre havde vagttjeneste og fungerede som portier i nattetimerne. Erlind Jensen var meget aktiv og sørgede for at forstrække herberget med sengetøj og klæder.

Mother Teresa havde et stort hjælpeprogram i gang i Indien, her var der behov for især tæpper. Gildebrødre samledes én gang om måneden for i fællesskab at trævle uldgarn op, og strikke "lapper" der blev syet sammen til tæpper og sendt ud til Indien.

I Gambia var Gilderne i gang med at starte et spejderarbejde, til hvilket der var behov for uniformer og spejdergrej samt symaskiner, skrivemaskiner, stole og borde til skoler og alskens andet grej. Der blev jævnligt afsendt en container, stoppet til bristepunktet.

Andre humanitære aktiviteter ophørte, bl.a. besøg hos kriminelle i fængsler og ligeledes engagementet omkring børneinstitutionerne, her havde Sct. Georgsgilder startet institutioner op, og sad med i diverse administrationer. Vallensbæk kommune overtog med årene disse gøremål.

I 1985 gik vi sammen med 1. og 2. Sct. Georgs Gilde i Glostrup, om at lave en aktivitetsdag, der havde til formål at samle penge ind til Kræftens Bekæmpelse. På festpladsen i Brøndbyskoven havde vi formået Politi, Falck og Civilforsvaret, til at møde op med udstyr, og hvor publikum kunne bage pandekager, teste deres kondital hos hjerte-foreningen og mere af samme slags.

På fodboldbanerne ved Avarta, stillede en ballonskipper med hele sit grej, ballonen blev næsten pustet op; men dog kun næsten. Dagen gav kr. 6.000 til Kræftens Bekæmpelse.

Frimærkebanken havde et flot resultat dette år, idet der blev indsamlet 48,520 kg. frimærker (det fortælles at nogle gildebrødre endnu kan

mærke vabler fra klipningen.) Dette flotte resultat gav en andenplads oplyst ved landsgildestævnet.

Fester har gennem årene været et tilbagevendende programpunkt på Gildets aktivitetsliste, og de har naturligvis skiftet karakter, alt efter som tider og muligheder har ændret sig.

I denne periode huskes temaerne: Vestvoldturist på Italienstur, The Bull's Salon, Vestvold Teater Cafe, Prins Orlofski's Ungarnsfest og det forrygende Cirkus Forårsgrøn.

I sidstnævnte det dramatiske højdepunkt, hvor chefkok og sprech-stallmeister Preben Larnkjær træder frem, og med tårer i øjnene beretter, at det på grund af cirkus dårlige økonomi, har været grusomt nødvendigt at slagte den gamle hanelefant (den var for dyr i foder). Menuen for denne aftenfest står på elefantsnabel. Frem bæres på et 1,5 m. serveringsbræt en snabel, formet i fars og garneret med hvad dertil hører. Middagen kunne begynde. Fantasi og ideer, gennemført.

Gildets kirketure den 1. Søndag i advent, går til forskellige kirker i den nærmeste omegn, hvor vi hører ligeså forskellige præster, der dog prædiker over den samme tekst til den første søndag i kirkeåret.

Små episoder mærker man sig, som f.eks. da vi var i Jesuskirken i Valby. Det var aftalt pastor E.B. Andersen, at vi skulle have en rundvisning efter gudstjenesten.

Da søndagen oprandt og undertegnede fik kontakt til præsten i et sidelokale, og huskede ham på rundvisningen, når kirkehandlingen var gennemført, så han helt forkert ud, og sagde: Det har jeg glemt, vi har en vigtig reception lige efter, hvor jeg skal tale, og alt personale er optaget. Her!-- tag denne bog og læs om kirken, så kan du selv fortælle dens historie. Under kirkehandlingen læste jeg som en gal i bogen på et par hundrede sider, dog forstyrret når vi skulle rejse os - eller sætte os. Da højmessen var forbi guidede jeg, lettere stresset, gildebrødrene rundt og fortalte det bedste "jeg havde lært-læst".

Engang var vi i Sct. Jørgensbjerg Kirke ved Roskilde. Nogle kirke-gængere var fra Sct. Hans Hospital, og de fungerede ikke helt som os andre. En høj ung mand i 20erne, startede med at skælde sin ven ud i højrøstede skrappe vendinger. Under den første bøn, rejste han sig, og

gik op og ned langs kirkestolene for at puste alle lysene ud. Han forsvandt ud i våbenhuset, men kom hurtig tilbage for med sin lighter at tænde lysene igen. Da han så havde siddet stille et kvarters tid, gentog sceneriet sig. Kirkens personale tog det helt roligt.

Ved den efterfølgende rundvisning fortalte præsten, at sådanne episoder var ganske almindelige der.

Da julestuen var forbi kl. 17 og vi skulle hjem, var sneen dalet lige så stille medens vi holdt julestue, Rokilde lignede et julekort, stille, stemningsfuldt, utroligt smukt. Op igennem 1980erne tog gildets månedsblad Voldstafetten, et omfang der i sideantal ofte kom op på 20 til 24 sider hvilket ikke var unormalt. Siderne var først og fremmest beretninger om, hvad der var foregået i den forløbne måned, og hvad der bød sig til i den kommende. Der var meget at skrive om, og der blev skrevet.

Erlind Jensen var den utrættelige redaktør, der sørgede for at krydre siderne med vittighedstegninger, med kloge menneskers "kloge ord" samt vignetter, alt til at bringe adspredelse mellem tekstlinjerne. Dermed blev Voldstafetten et formidabelt fundament i gildearbejdet, her inspirerede man hinanden ved at berette om, hvad der skete i laug og især hvad grupperne arbejdede med omkring det emne, de havde valgt.

Den betydning Voldstafetten fik, kan næppe overvurderes. Nu er et medlemsblad vel sjældent bedre, end det niveau det interne arbejde ligger på og som medlemmerne orker at beskrive. Og jo, i 1980erne hæver redaktøren bladet, så Voldstafetten er et blad, man giver sig til at læse, straks man har fået det i hænde. Bladet bliver intet mindre end det solide "omdrejningspunkt", og det udkommer punktligt. I 1986 starter den turnusordning, at grupperne på skift leverer forsideartiklen og denne ordning har fungeret tilfredsstillende siden, og vi har kunnet læse mange interessante ledere i årenes løb.

Udadvendte humanitære opgaver at være noget for andre, det er som bekendt vores vigtigste programpunkt. Vestvoldgildet involverede sig i mange gøremål og gang på gang måtte vi sande, at de økonomiske midler satte en begrænsning.

Forst i 1980erne kunne et gildemøde med kaffe og brød, koste kr. 35 hvor til kom amerikansk lotteri og auktion over en flaske vin, alt for at skrabe lidt håndører sammen.

På et møde i 1983 efterlyste GM forslag til at gildet kom "penge i hænde", så det ikke var nødvendigt at brandskatte medlemmerne. På det efterfølgende gildeting blev det foreslået, at vi samlede ting og sager fra vores gemmer, og solgte "varerne" på et loppestade. Et sådant kunne skaffes på Frederiksberg Rådhuspladsen.

Forslaget blev vel modtaget, hel uvidende om den "lavine" der her blev sat i gang. Et udvalg på seks gildebrødre blev nedsat og kl. 7.00 den 13.08 1983, slog vi stadet op, midt iblandt et anderledes og festligt folkefærd. Heldigvis havde vi Preben Larnkjær iblandt os, og han vidste, hvordan det skulle gøres. Festlige udråb, kvikke bemærkninger og påfund som at hævde, at et udrangeret sølvpletfad havde tjent bedre dage på Næsseslottet, før vi kunne faldbyde det ... og ingen af os glemmer de lyserøde permissioner i størrelse 52, som blev hængt op i træet bag os, underhejserne medførte en masse fornøjelig dialog over "disken". Vi kom dødtrætte derfra - måbende over det liv, vi ville have forsvoret fandtes, og måbende over resultatet, kr. 3.431,75. Nu var der noget at arbejde med! ! !

Det blev til fem loppemarkeder på Frb.Rådhusplads, så slap "ting og sager" op. Endnu to blev der dog afholdt, det første hvor indtjeningen gik til indkøb af et musikanlæg til brug ved gildehaller og det sidste i 1988, som gik til fordel for ”jubilæumskassen" ved 25-års jubilæet. I alt indbragte disse loppemarkeder godt 18.000 kroner.

En loppevant gildebror udkastede tanken om at lave et indendørs loppemarked i Rødovre Centrum, men det tog vi nærmest som en spøjs bemærkning. Efter en tid tog Preben Larnkjær ideen op og talte flere gange med Centerforeningens direktør, Svend Loov, der dog afviste tanken. Så kom Centrets ejer, gartner Aage Knudsen ind i billedet og han så ideen i, at et andet publikum end det vanlige kom i hans Center.

Søndag den 8. nov. rykkede 87 stadeholdere ind i Rødovre Centeret med deres grej.

Da regnskabet blev gjort op, talte vi mange tilfredse stadeholdere og 12.127 kroner. Gartner Knudsen var med meget af dagen og glædede sig over folkelivet.

Da centeret i de følgende år blev udvidet med forretninger på 1. sal og senere igen med arkaden, blev vi bedt om at udvide stadeantallet, så publikum kunne lære de nye arealer at kende.

Vi er nu oppe på 136 stader og har passeret det 32. Loppemarked. Her hvor Vestvoldgildet runder de 40 år har vi passeret 1 million kr. i indtjening på loppemarkeder.

Hertil kommer en meget vigtig sidegevinst den at vi gildebrødre der står sammen om at få hele arrangementet til at fungere, gør det i samarbejde og kammeratskab.

Foto dagbog 1, 1984-89

Jytte Ulstrup optages 1989

Ane Zacharias optages i 1989

Margit Jensen aflægger væbnerløfte 1989

Julefest på Carlsberg 1986

Forårsfest 1987 Hanne Henriksen

Ungarsk aften 1988 Ulla og Kurt Lundsten

Forårsfest 1987 Anni Eriksen, Knud Jensen

Forårstur til Bøllemosen 1985

Cirkus Forårsgrøn 198? Nils Krogh

Dagbog 4
1990-1997
v/Nils Krogh.

Vi kom vel ind i 90'erne. Ude omkring os var Berlinmuren faldet med stor symbolværdi for de omvæltninger, der skete mange steder i Østeuropa. Egentlig også starten på ændringer i andre dele af verden i retning af demokrati og frigørelse, som kom til at præge resten af 90'erne. Meget i tråd med gilde- og spejderidealerne. Det gav os også ønske om støtte til oprettelse af spejdergrupper og gilder i Østeuropa.

Indadtil fortsatte vi vore traditioner med f.eks. sklerose arbejdet, hvor Villy underholdt på pianoet, med Luciaoptog (jul), og forskellige mere eller mindre heldige "underholdere". Sommetider var det et problem, at få dem til at holde op igen. Så alle blev nervøse for, om vi nu også nåede lotteriet – inden de blev hentet af taxaerne. Kendetegnende for sklerose arrangementerne har altid været, at man skulle hygge sig!

En anden aktivitet, der holdt - især de kvindelige gildebrødre i gang var "Tæppe aftener", hvor man syede de strikkede lapper sammen til tæpper, som blev sendt til Mother Theresa. De mandlige gildebrødre stod mest for transporten. Levering af garn til strikkende, afhentning af lapperne og til sidst også pakning af tæpper til forsendelse.

Gennemsnitsalderen i gildet steg – med ca. 1 år pr. år.. Som Jytte Møller en gang sagde: "Den følger med Ib og mig". At gennemsnitsalderen steg dækkede naturligvis over, at tilgangen var meget lille. Vore ÅBENHUS arrangementer – når vi fik dem lavet – gav dog som regel bonus i form af en eller to nye GB. Gennemsnitsalderen spillede måske også en rolle i vore aktiviteter. Således blev der ikke danset så meget mere som ved tidligere sammenkomster.

En anden følge af, at vi blev ældre, har været at antallet af dødsfald var stigende. Omkring et dødsfald har det været af betydning for de efterladte at føle at gildebrødre – dels gennem broderfonden; men også praktisk følelsesmæssigt har sluttet op om familien som ægte venner.

For nu at blive ved gennemsnitsalderen, var vi dog ikke ældre end at vi stadig kunne stille mandskab til rådighed med at fylde flere store skibscontainere med hospitalssenge, skrive- og symaskiner, kontorstole, papir og jeg ved ikke hvad. Alt skulle til det varme Gambia og pakningen foregik i diverse kolde lader i Ølstykke og på Falster. Det var hårdt slid, men det var også både underholdende og udviklende. Ikke mindst fordi det var en god anledning til at møde andre GB fra andre gilder.

Det havde man også kunnet i Distriktet, som holdt forårsfester med dans og underholdning. Men om det nu var alderen, der trykkede, eller vi blev os selv nok, ved jeg ikke, men det ophørte i starten af 90'erne.

Til gengæld sørgede festlauget for at vi bibeholdt vor traditionelle forårsfester med skiftende temaer så som: Østrig, Jorden Rundt, HC Andersen, Fagenes fest, I lo og lade, Kineserier osv.

Festlauget har også været arrangør af fødselsdagsfester hvert år.

Af mere udadvendte aktiviteter fik vi invitation fra franske gildebrødre, der tidligere havde besøgt os, til at deltage i en lejr i det sydlige Bretagne. Jeg husker dog ikke om nogen deltog, men 10 år senere besøgte jeg selv stedet - boede der i tre dage - men var desværre ikke opmærksom på, at vi rent faktisk havde bekendte der. Det burde vi måske vænne os mere til, når vi rejser ud. At holde netværket ved lige, det er jo vigtigt i vore dage. Senere i 90'erne medførte Erlind Jensens frimærkeinteresse kontakt til og oprettelse af et venskabsgilde i Skien i Norge. Vi har også serviceret norske spejdere med forplejning og logi, når de var i transit i Danmark på vej videre i Europa til store lejre.

Det var ikke bare gamle aktiviteter. Nye initiativer blev taget. På et november møde havde vi besøg af Hanne Bech. Hun fortalte meget engageret om det alkohol- og afvænningsprojekt, som hun kørte på Egeborg på Lolland. Det var medvirkende til at nogle gildebrødre i Vestvoldgildet og andre gilder tog initiativet til Narko-lauget, som senere er blevet ophøjet til laug på landsgilde-plan.

De initiativivrige gildebrødre gik så meget ind for sagen at de tog ophold på Egeborg et døgns tid. Det blev også krævende med rejser til hele landet sammen med et hold "clean" narkomaner, der opførte et

skræmmende teaterstykke for unge på skoler og i ungdomsklubber. Initiativet medførte at gilderne nu var gået ind i oplysnings- og forebyggende arbejde gennem foredrag og ikke kun hjælpearbejde.

Narkolauget gik også i gang med at skaffe penge til arbejdet på flere måder, bl.a. med en stadeplads på loppemarkedet. Jeg tror, at det for deltagerne er et både psykisk og fysisk hårdt arbejde. Men når det lykkes er det vel besværet værd! Desværre vil der nok i fremtiden også være behov for arbejdet imod narko. Som en clean narkoman sagde: "Jeg er clean i øjeblikket, men jeg vil altid være narkoman."

I starten af 90'erne arrangerede vi stadig Vestskovløb med stor entusiasme, men da interessen faldt, blev det et skift på flere niveauer. Skiftet var til minier/ulve og til Brøndbyskoven. Samtidig skiftede vi fra efterår til 1. søndag i maj, hvor skoven som regel lige er sprunget ud og alt virker friskt og nyt. I kraft af vore loppemarkeder havde vi nu også fået midler til at give deltagerne pæne præmier m.v. På en eller anden måde er det tankevækkende, at vi i tidligere tider holdt fester for de gamle ledere, så Vestskovløb for spejdere og nu i 90'erne satser vi på de yngste spejdere. Selv om det ikke er nye potentielle gildebrødre, så fungerer det alligevel, og vi får lejlighed til at være sammen med ledere og spejderforældre.

Foto dagbog 4, 1990-97

Miniløb 1993 morgensamling

Gruppemøde i gruppe 3 i 1993

Dagbog 5
2003 - 2013
v/Birte Anker

Gildeting

Hvert år i marts måned afholdes Gildeting, det er generalforsamling, hvor der aflægges beretninger fra såvel gildemester, gruppeledere som laugs- og udvalgsformænd. Behandling af indkomne forslag.

Skatmesteren fremlægger de reviderede regnskaber for gildet og for aktivladen (Loppemarkederne) og fremlægger budget for det kommende år, herunder fastsættelse af gildeskat.

Derpå er der valg til poster i gildeledelsen samt til gildets uddannelsesmedarbejder GU, internationale medarbejder GIM, fane-og dørherolder, revisorer. Der er mødepligt til Gildeting.

Da vi i gildet må følge med tiden i samfund og landsgildets tanker opstår der ideer og forslag til debat som almindeligvis debatteres og besluttes på gilderåd og der kan finde afstemning sted om indkomne forslag i.h.t. vore vedtægter.

Gildehaller

Nytårsgildehaller er altid en festlig optakt på det nye år. I 2003 mødtes vi den 11. jan. Efter et velkomstglas, hvor vi ønskede hinanden et godt nytår, gik vi til tonerne af Bach´s "Jesu, Joy of Man´s Desiring" ind i gildehallen. Gildemesteren bød velkommen og bad os rejse os og med 1 minuts stilhed mindes Erlind.

Vi sang "Vær velkommen herrens år", og derefter holdt gildemesteren sin tale. I talen kom Helge bl.a. ind på noget af det, der er sket i det år, der var gået, bl.a. det succesfulde EU-topmøde i december, hvor der blev indgået aftale om at udvide EU med 10 lande. Gildemesteren kom også ind på en artikelserie i Berlingske avis under navnet "Julestafetten". Stafetten gik igennem mange hænder på personer og grupper, som så skulle begrunde, hvorfor de sendte den videre til netop den næste. Modtageren fortjente måske at modtage den for at have gjort en indsats for de svage i samfundet eller påpeget urime-

ligheder i hverdagen. Stafetten havnede også på Christiania hos "Herfra og Videre", der er en selvejende institution, et værested for hjemløse. Som nævnt i gildeloven *Gøre livet gladere og lysere for andre*. Gildemesteren nævnte mange andre grupper og personer, der lever op til denne lov.

Derefter hørte vi "Salut d´amour af Elgar".
Lizzie holdt 5 min. Sct. Georg. Med henvisning til vores emne ved mixmødet i oktober, hvor vi bl.a. beskæftigede os med det danske sprog, kom hun ind på bl.a. gækkebreve og de små vers, man digtede og sendte med. Skikken med gækkebreve går helt tilbage til 1668 iflg. Peder Syv, der gjorde meget, for at danskerne skulle tale dansk. Bl. a. skrev han den første danske grammatik. Derpå læste Lizzie et smukt digt "i min søgen efter guldet". Vi sang "Det er hvidt herude", fanen blev rullet sammen, og til tonerne af Johan Pachelbel´s Canon i D-dur forlod vi gildehallen.

Gruppe 4 stod for en fin eftergildehal, hvor vi blev budt på laks, derefter oksehøjreb, og vi sluttede af med is, kaffe og chokolade. Gruppen havde arrangeret flere sjove konkurrencer, hvor vi fik afprøvet vor paratviden og en sjov gættekonkurrence, der gik ud på at gætte, hvad gildeledelsen vejede tilsammen. Vi sluttede en festlig aften med at danne broderkæde. God start på det nye år.
I 2004 bad gildemesteren i sin tale os om at huske nuet, Piet Hein har skrevet digtet:

Evigt er bare Nuet
hvori du er og vil.
Dét som du selv lægger til.

Det følgende år talte vores gildemester om lyset. Udgangspunktet var fredslyset, som vi modtog før jul. Hvordan lyset er grundlag for alt liv, og hvordan vi skal gøre livet gladere og lysere for andre.

I 2007 kom Helge i sin tale ind på, hvordan vi danskere vælter rundt i forklaringer og fortolkninger af alt, vi ser og oplever. Det kunne f. eks være vor milde vinter eller dronningens nytårstale. Og hvor har gildemesteren ret. Hvorfor skal vi have specialister til at forklare os, hvad vi oplever, og hvad vi skal mene. Ligeledes om, hvordan fremmede ord sniger sig ind i vort sprog. Og så er det året, hvor spejderbevægelsen fylder 100 år, det bliver fejret i hele verden ved på

dagen at byde solens opståen velkommen kl. 8, først ved datolinien i Stillehavet. I Danmark bliver det så ca. 12 timer senere.

Ved nytårsgildehallen 2011 blev der sagt skål mange gange, vi var 36 deltagere, heraf 4 spejderledere fra "Knuden". Efter den rituelle indledning i gildehallen og en særlig velkomst til vore gæster sang vi "Vær velkommen Herrens år", hvorefter Bodil i sin gildemestertale brugte dette års overskrift "frivilligt arbejde" som udgangspunkt i sin gildemestertale. Fra Kirkens Korshærs blad læste Bodil en meget interessant artikel, som handlede om emnet frivilligt arbejde, der bl.a. er karakteriseret ved, at det arbejde, der udføres, er ulønnet. Der var ros til de gildebrødre, der udfører frivilligt arbejde.

Vore årlige tilbagevendende nytårsgildehaller er alle højtidelige og festlige.

Sct. Georgsgildehaller betyder meget for mig, idet vi hvert år på denne dag fornyer vort gildeløfte, og på denne dag læses også hvert år Sct. Georgsbudskabet op. Budskabet forfattes på skift af ledende gildebrødre fra forskellige lande. Er der nye gildebrødre, der skal optages, eller nogle der skal være Væbnere eller har jubilæer, er det altid i forbindelse med en gildehal, det foregår.

Gildemesterens tale ser man lige meget hen til, enten det er Nytårs - Sct. Georgs - eller Oktobergildehallen, der afholdes. 5 min. Sct. Georg ved gildehallerne. En gildebror vælger et emne som hun eller han vil indvie os i, set fra det personlige synspunkt, Vi imødeser med spænding hvad de omhandler.

Ved Sct. Georgsgildehallen i 2009 havde vi også en virkelig god underholdning, ved eftergildehallen. Temaet hed "Sæt grammofonen i gang min ven", og pludselig var vi alle deltagere i en morsom og spændende musik-quiz fra gamle lakplader 78´ere, spillet på en rejsegrammofon stillet til rådighed af vor redaktør Leo, en herlig ide.

Ja, de øvrige Sct. Georgsgildehaller er lige så berigende og sætter altid tanker i gang hos os.

Det samme gælder Oktobergildehallerne. Det er med lige stor forventning, man møder op til *alle* gildehaller.

Forårsfester

Hvert år i februar afholder vi vore forårsfester i gildet. Det er festlige påfund arrangeret af vort festlaug.

Vi havde i 2003 en VISEAFTEN, kom og syng med. Vi startede med at spise en Bakkemenu. Aftenens underholdning med musikledsagelse af "DE GODE MÆND" sørgede "Syngepigerne" for, a´la Bakkens Hvile (festlauget). Der var rigtig god stemning, mønter blev kastet op til pigerne, og de kastede roser til os. Senere blev der opfordret til dans, og danseglæden viste sig fuldt ud blandet med fællessange.

I 2004 ankom vi mere eller mindre høje i hattene til en dejlig aften, hvor et af de vægtige indslag var afsyngelse af sange fra den danske sangskat. Og så til tøndeslagning, hvor der ikke gik mange runder, før der blev kronet kattekonge og kattedronning.

Festlauget havde som sædvanlig stukket hovederne sammen, og i anledning af 200 året for H.C. Andersens fødsel blev vi inviteret til H.C. Andersen fest i 2005. Der var pyntet op med H. C. Andersens eventyr. Gryden havde været i kog, og resultatet var krebinetter med grøntsager og pandekager med is. Så var det gruppernes tur til at fremføre deres helt specielle fortolkninger af forfatterens eventyr. En herlig oplevelse. Aftenen sluttede med dans.

I 2006 var vi indbudt til Royalt hofbal i den kongelige kostald på Rødovregård. Her bar vi kapper og diademer. Vores medbragte visitkort blev afleveret til Hofmarskal Knud den Store ved indgangen, og vi blev opfordret til at genopfriske Emma Gads "takt og tone".

Der blev budt på en velkomstdrink og en tre retters menu.

Der var også festtelegram fra hoffet. Som det sig hør og bør, fik vi også en ballet udsat for Kong Christian Ved Højen Mast iført gummistøvler og strutskørt. Om det så var kongerækken, skulle vi igennem den, men det var vi ikke særlig gode til. Og tænk, det vil vore politikere have, at alle, der vil have dansk statsborgerskab, skal kunne.

Atter en forårsfest hvor vi skulle have en sjov hat på. Der blev leget gæt og grimasser, og gruppe 2 havde været kreative og kom med et lille revyindslag.

I 2008 var Vild Med Dans på programmet. En herlig aften, hvor der var en flot opvisning med 4 par, der dansede lancier, alle de berømte 5 ture blev gennemført. Derefter var det tid til konkurrence mellem parrene i Vals, Cha-Cha-Cha og Samba. Der blev kæmpet til stor fornøjelse for os alle. Efter konkurrencerne havde dommerne truffet afgørelse om vinderne, der fik udleveret medaljer og en lille gave. Nu fulgte en spændende musikkonkurrence, hvor man med musikstykker skulle finde titel og komponist m.m.

Sådan en aften går alt for hurtigt, snart skulle vi danne broderkæde, der blev uddelt megen ros til festlauget for denne fornøjelige aften.

I 2009 blev vi inviteret til indendørs Forårs- Skovtur. Madkurven var fyldt op med ene gode sager, det sørgede festlauget for, så vi følte os rigtig "Velkommen i den grønne lund, hvor fuglene de sjunge."

Masser af guirlander med indflettede roser pyntede vægge og borde. Fra baren forsynede vi os med drikkevarer. Sange og konkurrencer var gode afbrydelser i måltidet. Vi havde stafetløb med kartoffel på ske, tændte lys og oppustede balloner. Præmier var der også til de vindende hold.

Efter kaffen blev der anbragt et vellignende bål, som vi roligt kunne sætte os ved uden at tage hensyn til vindretningen. Det var ægte lejrbålsstemning med islæt af lejrbålssange og oplæsning af spejderhistorier. Broderkæde afsluttede en vellykket "tur i det grønne".

Den 6. februar 2010 skulle vi tage kosten og komme til Heksenes Hule, hvor festlauget inviterede til en festlig aften. Her startede vi med at få en heksedrik og heksegryde, vi fik historier om heksenes liv og ikke mindst deres ofte dramatiske død på bålet, efter at have været for dommere og inkvisitorer, hvor prøver skulle vise, om de var hekse. Vandprøven, nåleprøven og vægtprøven blev demonstreret. Og det var en suveræn afgørelse. Der var sjove sange og skuespil om Hans og Grete. En rigtig god aften.

I 2011 var ideen, at vi skulle tænke os tilbage til de gode gamle dage, hvor vi var i spejdernes rækker. Lejrmaden blev dog tilberedt af dygtige kokke på et komfur. De havde taget kokkemærket (dueligheds tegnet.) Vi blev bænket ved et langbord, og bag os var der gang i et lille lejrbål på gulvet.

Der var udlagt otte poster i de tilstødende lokaler med opgaver som kompas, flagmål, blindsmagning, pandekagebagning ved fyrfadslys, bueskydning, tovspinning og fuglekending.

Opgaverne blev løst med iver af de dannede grupper. Aftenen sluttede med sketch omkring bålet. Der var udvist stor opfindsomhed i påklædning for at underbygge historien og fange det opvakte publikums interesse. Megen latter og klapsalver blev aktørerne hyldet med. Atter en rigtig god aften.

Forårsfesten den 11. februar 2012. Vi mødte glade og forventningsfulde op til tøndeslagning. Der var en fin stemning og flere af os var udklædt. Vi fandt vore pladser ved at finde et billede, der svarede til den tekst, vi havde fået udleveret. Der var buffet med bl.a. tarteletter, frikadeller, medister, kartoffelsalat, vin og øl. Efter kaffe og æblekage var det tid til underholdning. En af grupperne optrådte med indianerstykket "Miss Rose". Det var herligt med den yndige flot sminkede "Lady Rose", Mette, der var ved at dåne mange gange, ligesom der skulle holdes styr på alle kvægflokkene og indianerne med et "muh, muh" og et "ugh, ugh".

Vi fik også sange "En svensk konstabel fra Sverige" og flere andre.
Efter tøndeslagningen sluttede en herlig aften. Stor tak til festlauget for en, som altid, vellykket fest.

Tur i naturen

Hvert år arrangerer en af grupperne tur i naturen. Det plejer at være i maj måned. Et år mødtes vi i Pometet i Tåstrup. Pometet er oprettet i 1956, og er en del af den kongelige Veterinær-og Landbohøjskole. Det bruges til såvel forskning som undervisning. På Pometet findes 700 æblesorter, ca. 140 pæresorter og ca. 200 jordbærsorter og mange andre spændende frugter og bær.

Vi har haft spændende ture i det smukke Hornsherred, hvor vi så Sjælsø Kirke og Sjælsø Slot. Ligeledes har vi været på Baunehøj efterskole. En efterskole, hvor man typisk modtager 10. klasses elever, en meget blandet elevgruppe. Hos enkelte elever er der tilknyttet en sagsbehandler, enten p.g.a. sygdom eller straffesag, hvilket kræver stor forståelse både hos lærere og øvrige elever. Et undervisnings-

forløb "fra jord til bord" gjorde et stort indtryk, idet eleverne bogstaveligt dyrkede grøntsager mv. i en kæmpe urtehave, lavede æblemost af egne æbler og høstede, hvad man nu kunne. Sidenhen stod de så for madlavningen til hele skolen. Undervisningen gav faktisk merit på videregående uddannelser i kokkefaget. Der var naturligvis også andre fag, ligesom der vist nok også var mulighed for at medbringe sin egen hest. På turen stoppede vi ved Jægerspris Slot, hvor Frederik d. VII´ og grevinde Danner havde taget ophold, da de i 1854 købte Jægerspris af staten, de boede der indtil kongens død i 1863. Da grevinde Danner døde i 1874, havde hun besluttet, at slottet skal anvendes til "undervisning, opdragelse og uddannelse af fattige og ulykkelige pigebørn til dygtige tjenestepiger".

Turen er også gået med bus ad Strandvejen. Under turen fortalte Preben levende, om alle de forskellige steder, vi kørte forbi, nogle af dem kan nævnes, f. eks. Charlottenlund Slot, Danmarks Akvarium, Knud Rasmussens statue, videre forbi Eremitage Slottet, Rungstedlund, hvor Karen Blixen ligger begravet. Vi passerede Louisiana og Tibberup Mølle. Efter en dejlig køretur nåede vi til Gurre Slot. Det er i dag en ruin. Gurre Slot blev opført for over 800 år siden. Leo havde forberedt et rigtig godt foredrag om slottet, sagn og historier, der er knyttet til Valdemar Atterdag og Gurre. Derefter kørte vi til DDS´ spejdercenter Gurredam, hvor vi blev mødt af nogle gildebrødre, der viste os rundt på centret, inden vi gik indenfor og spiste vores medbragte mad og sluttede med nogle spejdersange.

I 2009 gik turen til Ishøj Naturpark, hvor naturvejlederen tog imod os og fortalte om centeret, der ejes af Ishøj kommune, og om, hvordan det kan lykkes at få engageret ellers helt uengagerede børn via særlig spændende undervisning.

Handsken er kastet. Med disse ord blev vi inviteret til en sommeraften i elverkongens rige, hvor Christian IV ved Tryggevælde å sagde de berømte ord: Vel er jeg ikke Cæsar og disse Bølger ikke Rubicon, men dog jeg siger: jacta est alea. Ved Strøby Egede lå "Solgården", der var rammen om vores dejlige aften. Solgården blev bygget i 1904 af skuespilforfatterinden Karen Bramson. Et stort hus på 220 m2 og med en grund på oprindelig 20.000 m2. I 1917 blev det solgt til skibsreder Marius Nielsen. Der skete store udvidelser, men det blev i

1946 solgt til Københavns kommune. I 1985, købte Røde kors det og anvendte det til flygtninge fra Iran, Irak og Polen. I 1986 købte Vallø kommune Solgården og parken. Der blev på et tidspunkt dannet en støtteforening af en gruppe borgere. Samarbejde mellem Vallø kommune og støtteforeningen har resulteret i den smukke park, der er åben for gæster.

Vi besøgte i 2011 De Gule Spejdere i Grib skov trop. I Nødebo ankom vi til den store, meget flotte spejderhytte i 3 etager (hytte er nok en underdrivelse), bygget af 2 mand mere eller mindre med 2 motorsave over 10 år. Byggematerialer fortrinsvis store rødgranstammer, som populært sagt var lagt oven på hinanden i de rigtige længder og vinkler. Der var indrettet store og mindre bålpladser, nogle udsmykket til indianer ceremonier til deres "Stifindere". Plads til tømmerflåde-bygning og andre aktiviteter, som sæbekassebiler til f.eks. Oak City Rally, fandtes også. En ting, der gjorde det til en oplevelse ud over naturen, var, at hytten og pladsen var i fuld aktivitet. Der var spejdermøde med mange børn og voksne i reglementeret uniform. I Nødebo er det en naturlig ting at være spejder, fik vi at vide. Det så bestemt også sådan ud. Under ledelse af tropsledelsen fik vi også sunget nogle gode spejdersange. Vi sluttede med broder-/spejderkæde.

I 2012 gik turen til slottet Giesselfeldt ved Haslev. Efter en smuk tur mellem lysegrønne bøgetræer ankom vi og blev budt velkommen af Greg, en ansat ved slottet og medejer af Paradehuset, han gav alle hånden, og som han selv sagde: "ikke så meget af høflighed, men jeg fryser om fingrene". Helge blæste i sit jagthorn for at få samling på tropperne, det satte humøret op, hvilket var tiltrængt, da der blæste en kold vind.

Greg viste os rundt i parken og fortalte meget humoristisk lidt historie om slottet og parken. Vi sluttede af i Paradehuset med de mange eksotiske planter og kunsteffekter. Nu gik turen til KFUM spejder-hytten i Haslev "Oxehytten", hvor vi spiste vores medbragte mad, og gruppe 6 serverede kaffe og hjemmebagt kage. Tove læste en prolog af "Hjortens flugt", skrevet af Christian Winther. En af de gildebrødre, der mødte os ved Gisselfeldt, er gildebroder i Haslev, Stoffer, og han fortalte om spejderhytten og dens inventar. Bl.a. gruppens våbenskjold, der også er Peder Oxe´s våbenskjold, en totempæl fra

1955, en blå tyremaske, Peder Oxe's ånd, der altid er med på lejre. Stor tak til gruppe 6 for en god tur.

Mixmøder.

Mixmøder bliver altid afholdt i oktober måned. Gildebrødrene blive fordelt i andre grupper end normalt hører til. Vi får et forud opgivet emne, som vi skal behandle og debattere og konkludere gruppens mening. Det gælder alt lige fra overtro, kommunikation, styrke- og svaghed, rummelighed, ja, selv klimaændringer giver vi os i kast med. Også kommunikation med det offentlige-Digitalisering – og den nye digital postkasse får alle borgere fra nov. 2014. Det er nogle spændende og givtige møder, hvor vi mødes på kryds og tværs af de oprindelige grupper. Det er en oplevelse at flytte grupper for en aften, selv om de fleste er mest trygge ved at blive i den faste gruppe. Dog er der hvert andet år mulighed for frivilligt at skifte gruppe, som også andre gilder praktiserer.

November møder.

Hvert år i november har vi gildemøder. Det er op til den enkelte gruppe at finde på emner, der kan have kulturel og oplysende interesse.

I 2003 var det Jørgen Christoffersen, der snart havde 70 års spejder-jubilæum, og som havde været direktør for spejdermagasinet og leder af spejdermuseet på Holmen. Han berettede om sin tid som spejderleder og modstandsmand under krigen. Det var meget interessant at høre om, hvor meget spejderne var involveret, der var uniformsforbud, hjælpekorps og ordonanskorps, samtidig med at korpsene holdt "lav profil" for ikke at blive forbudt, som det skete i andre lande. Ligeledes overraskende at så mange deltog i mod-standsbevægelsen, ikke direkte som spejdere måske, men alligevel. Imponerende at høre om en tid, der efterhånden ligger langt tilbage.

Vi havde et år besøg af Thyra Frank, leder af plejehjemmet Lotte. Det er en selvejende institution på Frederiksberg. Vi havde en meget fornøjelig aften. Thyra Frank ledede plejehjemmet via synlig ledelse og ud fra principper som **respekt** for de ældre. Husk at **lytte** både til

de ældre og personalet. Se på muligheder frem for begrænsninger. Giv dem **stjernestunder**. Livet er farligt – man kan dø af det – ingen har endnu overlevet det! Irish coffee er godt mod lungebetændelse. Husk glæderne i det daglige, f.eks. **nye kartofler** på det rigtige tidspunkt. Man rejste i øvrigt på ferie med beboere og pårørende i ind – og udland. Cognac til kaffen og Baily likør købtes i kassevis. Er der noget at sige til, at der er venteliste?

Komponisten og musikeren Bodil Heister har også gæstet vores novembermøde med foredrag om årstidens danske sange fra Højskolesangbogen og et par sange fra "jul på slottet".

Vi har haft besøg af Højskoleforstander for Baunehøj efterskole Uffe Raahede, der holdt foredraget:

"Du puslingeland, som hygger dig i smug." En sang - og fortæller-aften om medborgerskab.

Efter at have fortalt om sin egen barn- og ungdom i Salling, om den frihed et børn havde dengang til at færdes i skov og strand uden at være overvåget af pædagoger og andre voksne, og hvor man kunne sejle - cykle - klatre uden svømmevest og styrthjelm, sang vi "Jeg vil male himlen blå", hvorefter der blev fortalt om det berømte maleri, maleren Constantin Hansen har malet af den grundlovgivende forsamling. Billedet hænger på Frederiksborg slot i Hillerød. I mellem alle de 152 festklædte mænd, udover statsminister A.W. Moltke og grundlovsudkastets forfattere Monrad og Orla Lehman ser man bl.a. Grundtvig. Efter sangen "Velkommen i den grønne lund" hørte vi om mødet mellem Grundtvig og Kold og om hele efterskole- og højskole-bevægelsens start. En indholdsrig aften.

I 2007 havde vi et spændende møde med foredrag af Mia Lund Sørensen fra Care Danmark, der fortalte om Care DK og om sine oplevelser i en gruppe af afrikanske landmænd/kvinder i den nordlige del af landet, Ghana. Care´s hovedprincip er bl.a. " hjælp til selv-hjælp" - ingen færdige løsninger, men hjælp til at opbygge projekter, der forhindrer overudnyttelse og nedslidning af naturen. Ved at indføre bedre og mere egnede afgrøder sikres et bedre udbytte af jorden og en bedre livskvalitet. Spørgelysten var stor, og det blev bl.a. berørt, at Danmark fra midten af 1600-tallet til år 1850 havde besid-

delser på ”Guldkysten”, som var det navn, kolonimagterne brugte om området.

Danmark etablerede plantager, købte guld, elfenben samt slaver, der blev transporteret til De Dansk-Vestindiske Øer.

Læge Niels Svensson tog os i 2008 med på en studietur til Palæstina på Jesu tid. Klippegravenes udformning, begravelsesskikke, knogler med spor af korsfæstelse, datidens forarbejdning af tekstiler o.a. omtaltes. Detaljerne i de romerske korsfæstelser blev fremlagt set fra en retsmedicinsk, lægevidenskabelig synsvinkel. Niels Svenssons interesse for ligklædet i Torino begyndte for ca. 30 år siden. Han har studeret en stor del af den næsten uoverskuelige, internationale litteratur om emnet. Ligklædet i Torino har siden 1898 været genstand for videnskabens interesse. Ingen relikvier er så grundigt undersøgt af så mange fagfolk som ligklædet i Torino. Foredragets indhold var tanken om, at ligklædet i Torino kunne være identisk med det klæde, Josef fra Arimatæa foldede hen over den korsfæstede Jesus, gentog Arne efter mødet. En meget udbytterig aften, der blev noget at tænke over, og interesserede kan læse meget mere om emnet i Niels Svenssons bog. ”Det sande ansigt”.

I 2009 havde vi transplantationskoordinator, sygeplejerske Inger Palfelt fra Rigshospitalet, til at fortælle om organdonation. Utroligt spændende, men inden man kommer til organdonation, er der et væld af ting, der skal være afklaret, f. eks hjernedød. Der er strenge regler, som skal være opfyldt, før en person kan erklæres for hjernedød. Begrebet hjernedød har altid eksisteret, men det er kun siden juni 1990, at det har været et lovligt anerkendt kriterium for død i Danmark.

Inger Palfelt får travlt, når hun eller en af hendes kolleger ringes op med beskeden om, at der kan være en mulig donor på et hospital herhjemme eller i udlandet, der er erklæret for hjernedød to gange efter gentagne undersøgelser, og hvis pårørende har sagt ja, til at den afdødes organer må bruges, går arbejdet i gang. Donors blodtype og alder tjekkes, donorregisteret tjekkes. Hvis der er mulighed for flere organer, kontakter hun først kirurgerne for at høre, om der er egnede patienter på venteliste, ligesom hun selv undersøger samtlige ventelister i Skandinavien og melder tilbage til donorhospitalet, hvilke

organer, der er behov for. Samtidig sammenkalder hun donorholdet - en kirurg for hvert af de relevante organspecialer, en operations-sygeplejerske, en ekspert i at opbevare udtagne organer og måske også en anæstesilæge samt alt udstyr, der flyves eller køres til donor-hospitalet, hvor de udtager organerne, mens transplantationsholdet på Rigshospitalet gør sig klar. Hele processen tager 12-14 timer. Igen en god aften i Vestvoldgildet.

Flyvepioneren Vincent Sørensen indledte aftenen med at sige, at han ikke var foredragsholder men historiefortæller. Interessen for flyvning fik han allerede som 6-årig, da hans forældre boede på en gård tæt ved flyvepladsen i Ringsted, og så snart han kunne se sit snit til det, var han at finde ved flyvepladsen, indtil en dag, en af flyverne tog ham ved hånden og tog ham med ind på selve flyvepladsen. Han havde foretaget halsbrækkende klatreture i høje træer for at overvinde sin højdeskræk, hvor han sommetider faldt ned og slog sig. Som 18 årig fik han flyvercertifikat, mens han stadig fortsatte sine eksperimenter med forskellige former for flyvemaskiner, mest små enmands-maskiner, så som ryghelikoptere og andre små maskiner, hvoraf nogle den dag i dag er at se på Danmarks Tekniske Museum i Helsingør. Han eksperimenterede også med forskellige former for faldskærme og har i den forbindelse været ude for flere alvorlige uheld, med flere dages bevidstløshed og hospitalsophold til følge, men altid med fuld opbakning fra sin kære hustru, Connie. Efter at være gået på pension fungerer han stadig som konsulent ind imellem for forskellige firmaer og institutioner, rejser rundt og fortæller om sit spændende liv. Interessant aften.

Vi havde en fin viseaften i 2011 med visesangeren Finn Malmkjær, der førte os igennem aftenen med flere andre viser, end vi plejede at høre, en inspirerende aften.

I 2012 havde vi Dødens teater, en uhyggelig titel, men et interessant foredrag ved forfatter og journalist Klaus Larsen v. ugeskrift for læger. Titlen ”Dødens Teater” indebar en strålende ”Rejse” gennem tiden. Vi startede med beskrivelsen af den første officielle obduktion i Danmark i 1645, uden at dette på nogen måde blev uhyggeligt eller blodigt. Vi kom på en rejse gennem udviklingen for kirurger og læger frem til 1800 tallet, hvor den moderne lægevidenskab begyndte med

en række banebrydende opdagelser. Kirurgerne blev fra 1845 i stand til at bedøve deres patienter, i 1860´erne kom den antiseptiske svovl, og fra 1870´erne kom bakteriologiens gennembrud. Men inden da, skulle patienterne gå så grueligt meget igennem. Vi kan være glade for, at vi trods alt er kommet meget langt inden for lægevidenskaben og ikke mindst inden for kirurgien.

En meget interessant aften sluttede med et dejligt stykke rejemad med tilhørende vine efterfulgt af kaffe og småkager.

Kirketuren.

Hvert år afholder Vestvoldgildet kirketur. Det er en dejlig tradition, som hidtil har været den 1. søndag i advent. En god optakt til det nye kirkeårs begyndelse og julens komme.

Turen går til forskellige kirker i området, hvor vi deltager i Højmessen. Vi har i 2003 været i Rødovre kirke, der er den ældste bygning i kommunen. Den oprindelige kirke stammer fra 1200 tallet, men den blev delvis ødelagt af svenskerne omkring 1658. Kong Frederik d. III og dronning Sofie Amalie, hvis monogram sidder på tårnet, tog i 1664 initiativ til at få kirken genopbygget, der blev ligeledes givet en stor sum penge til byggeriet. Våbenhuset kom først til i år 1800, og tårnet, som det kendes i dag, i 1837. Døbefonten, fra det 19. århundrede, er kirkens egentlige klenodie. Altertavlen overlevede heldigvis svenskekrigene og er fra 1594. For 3 år siden blev kirken udvidet med 6 meter, hvilket gav plads til yderligere 48 siddepladser samt et lille køkken.

Vi har besøgt Lindevangskirken på Frederiksberg. Grundstenen til denne kirke blev nedlagt i 1925.

Turen er også gået til Hendriksholm kirke i Rødovre. Kirken og sognet er ligesom Islev kirke udskilt fra Rødovre, som led i udbygningen af kommunen og på grund af flere beboere. Hendriksholm blev udskilt i 1961.

Islev kirke er kun 37 år gammel. Kirken, dens præster og stilen gør, at der hver søndag er ca. 75-100 kirkegængere til stede.

Vi besøgte et år Brøndby Strand kirke, der blev indviet i 1984, en meget stor og smuk kirke. Der er et flot klokketårn med 48 klokker, som bruges ved morgen- og aftenringningen samt ved kirkelige handlinger. Derudover er der et automatisk klokkespil, der spiller flere gange dagligt.

Vi har været i Præstebro kirke i Herlev, der er tegnet af ægteparret Exner, der også har tegnet Islev kirke. Præstebro kirke har lysindfald gennem taget og er fyldt med levende lys indvendig på væggene. Det er en smuk kirke, og præsten fortalte levende om, hvordan den var mange år om at blive bygget, da der skulle samles penge ind for at få den færdig.

Vi mødtes i Grøndalslund kirken, hvor Grøndalslundkoret med ca. 30 sangere bød os velkommen med dejlige julesalmer.

Vi havde ligeledes en aftale med Husumvold kirke i Brønshøj, hvor vi også skulle være så hjertelig velkomne til højmesse. En spændende kirke og anderledes end de fleste - faktisk er kirkerummet firkantet, så det hele føles nærved. Kirken har fejret 50 års jubilæum. I gudstjenesten deltog 2 præster, og de unge konfirmander fik lov til at deltage med oplæsning, det var en rigtig god oplevelse.

I 2012 blev vi indbudt til kirketur i Gladsaxe kirke, en smuk gammel kirke. Efter gudstjenesten

fortalte sognepræst Roar Tuxen Lavik om kirken og dens spændende historie.

Efter besøget i kirken sluttede vi, som næsten altid af, på Rødovre-gård, hvor vi samles til julestue. Vi spiser vores medbragte mad og hygger os med lidt snaps, øl og vand samt kaffe og juleboller. Vi synger nogle af vore gode julesange, de små medbragte julegaver indgår derefter i vores pakkeleg.

Fredslyset fra Betlehem.

En smuk tradition finder sted i Brøndbyvester kirke hvert år i december måned.

Det sker ved en stemningsfuld musikgudstjeneste med deltagelse af præsten, Arne Kristophersen. Fredslyset brænder evigt i Fødselskirken i Betlehem. En flamme herfra er bragt til Europa, videre til bl.a. Roskilde, hvor den hentes og bliver ført til Brøndbyvester. Lyset bliver båret ind i den mørklagte kirke, olielampen tændes, herefter tændes der lys på alle stolerækkerne og på alteret. Kirken oplyses alene af Fredslyset fra Betlehem. Har man selv en olielampe med kan man tænde den der og bringe lyset med hjem.

Aftenen slutter med et lille traktement i Sognets Hus.

Foto dagbog 5, 2003-13

Børneloppemarked 2012 i Rødovre Centrum

Laug og aktiviteter

Aktivitetslaug

Vestvold-Gildets aktivitetslaug er sammensat af Laugsmester samt en gildebror fra hver af Vestvold-Gildets grupper.

Aktiviteter koster penge, og derfor fik nogle friske Gildebrødre i 1983 den ide, at vi kunne prøve, at skaffe os nogle penge ved at leje et loppestade på et loppemarked.

Aktivitetslauget blev dannet, og der blev lejet et stade på pladsen ved Frederiksberg Rådhus.

Seks gange deltog Gildebrødre, men der var meget arbejde med at stille op og pakke ned.

En af de aktive Gildebrødre fik derfor den ide, at vi selv kunne arrangere loppemarked, og så leje staderne ud. Han kontaktede ejeren af Rødovre Centrum for at få tilladelse til at afholde et stort loppemarked indendørs i selve Centret, med deltagelse af såvel professionelle stadeholdere, private og spejdergrupper. Vores Gildebror var en god sælger, så han fik solgt ideen.

Det har betydet, at vi i mere end 25 år har kunnet afholde to loppemarkeder om året. Desværre er det ændret til 1 loppemarked om året på grund af lukkeloven, men Aktivitetslauget fortsætter ufortrødent med at lave loppemarked.

Samtlige markeder har været vellykkede, og har givet Vestvold-Gildet økonomiske baggrund for at kunne uddele årlige beløb til humanitære organisationer og lokale spejdergrupper.

I mange år har vi haft mulighed for at donere ca. kr. 100.000,- årligt.

Beløbene blev givet i form af materiel til spejdergrupperne og som kontante gaver til humanitære organisationer og foreninger.

Donationerne blev uddelt i forbindelse med at vi fejrede vor fødselsdag i september måned med indbudte gæster der skulle modtage gaverne.

I 2008 blev "**Fødselsdagsprisen**" indstiftet så et samlet større beløb kunne uddeles til en egnet modtager. Der blev fortsat uddelt beløb til spejdere og foreningsaktiviteter.

Modtagere af fødselsdagsprisen kan nævnes:

Julemærkehjemmet modtager Hoppepude.

Natteravnene i Rødovre modtager starthjælp.

Herlev Hospital børneafdeling får TV spil.

Glostrup Hospital får støtte til **Hospitals klovne**.

Børns Voksenvenner landsforening og etablering af lokalafdeling

Kurt

Hospitalsklovne

Et Loppemarked

v/Kurt Lundsten

En lille historie fra det virkelige liv

Det var så det loppemarked, så nu begynder det næste så småt.

Men hvad sker der egentlig, når et loppemarked skal løbe af stabelen?

Jo det starter ca. to måneder før afholdelsen, hvor listen over stadeholdere ved sidste loppemarked samt de, der sendte afbud, gennemgås.

Først skal indbydelsen skrives, blandt andet med sidste rettidige indbetalingsdag, og derefter skal den trykkes.

Det foregår i Brøndbyvester Sogns Menighedshus. Der trykker jeg 220 indbydelser med tryk på begge sider.

Så skal indbydelserne sendes ud sammen med girokort til indbetaling. Altså udskiver jeg ca. 220 kuverter med mærket B-post, navn og adresse på min egen printer, det samme gælder girokortene som forsynes med et arkivnummer og sidste rettidige indbetalingsdag.

Derefter lægges indbydelse og girokort i kuverter, som forsynes med frimærker, og kuverterne lukkes.

Så af sted til postkassen, som næsten fyldes.

Så venter jeg bare på tilbagemeldingerne.

Tiden bruges blandt andet til at Helge taler med ledelsen i Rødovre Centrum for at finde ud af, om der bygges om, og om der er nogle af butikkerne, der holder åbent, for så skal kortene over stadernes placering i Rødovre Centrum laves om.

Herudover sørger Arne for pressemeddelelser og annoncer.

Flemming laver aftale med De Gode Mænd, og Nils taler med spejderne om rengøring om søndagen.

Så begynder der at komme tilbagemeldinger, postbuddet kommer næsten dagligt med breve fra banken med besked om, hvem der har betalt.

Nu begynder så den store opgave med at fordele stader, der er jo udsendt flere indbydelser end der er stader, så det er med spænding jeg modtager indbetalingerne.

Så er det den tid, hvor der skal sendes ansøgning til beredskabsstyrelsen. Desuden skal der gives besked til Gildernes Forsikringsselskab, så vi er forsikrede under loppemarkedet.

Og så starter det helt store trykkeri.

Der skal laves plakater, 10 stk. A4 og 400 flyers, hver stadeholder får to flyers, i alt en produktion på godt 410 tryk. Igen i Menighedshuset.

Alle, der får en stadeplads, får også et kort over stadernes placering i Rødovre Centrum, og på bagsiden er der et kortudsnit, der viser, hvor de skal være, atter 220 dobbeltsidetryk.

Dernæst skal brevet, som oplyser stadeholderne om deres placering trykkes, og på bagsiden trykkes ordensreglerne, det bliver igen 220 dobbeltsidetryk.

Herudover skal der trykkes materiale til udlejning af børnestader.

Endnu en gang skal der printes kuverter, der skal påtrykkes B-post mærke og navn og adresse, og der skal sættes frimærker på.

Brevene skal forsynes med det nummer stadeholderne har fået tildelt og desuden arkivnummer, det ordner min printer via "brevfletning".

Det er nu tid til, at der "pakkes" kuverter med brevet til stadeholderne, samt kort og flyers. Det bruger tre gildebrødre og jeg en formiddag på.

Endelig er det blevet tid til at udleje de stader, der endnu ikke lejet ud.

Det sker på en i forvejen oplyst dato, og min telefon bliver lukket op præcis klokken 9.00, og så står den ikke stille. Når staderne er udlejet oprettes en lille venteliste, hvis nogle skulle melde afbud, det er der altid nogle, der gør.

Når alt er udlejet lukker jeg telefonen, og kan senere se, at der har været 382 SMS'ere (marts tallet) fra folk, som ville leje et stade.

Så er det børnenes tur. Helge har i år siddet i RC-informationen og udlejet 44 børnestader, for 20 kr. pr. styk.

Nu er det lige før loppemarkedet starter, men først skal der købes forfriskninger ind til opmålere og opryddere, og vin til vagter, ligesom der skal indkøbes tape og Post-it til opmærkning af gulvet.

Næste opgave er, at fremstille de kort der skal bruges til opmålingen, for de skal være forsynet med mål på staderne.

Så oprinder dagen før loppemarkedet, altså lørdag, Nils har bedt nogle gildebrødre om at møde på Hermosagård med trailere og/eller bil med plads til loppegrej, som skal hentes til "eget stade". Lørdag aften bringes alt det hentede loppegrej til RC. Her kommer 16 gildebrødre, som på knæ med tape markerer, hvor staderne, godt 200 voksen- og knap 50 børnestader, er placeret.

Også vores informationsstand bliver sat op lørdag aften.

Søndag er det loppemarkedsdag, og stadeholderne vælter ind allerede fra før kl. 7, jeg var der klokken 7.10 og da var der godt gang i opstillingen. Så mødes vi 5-6 gildebrødre (Inspektører), som hjælper og vejleder stadeholderne i at overholde de regler, der gælder for loppemarkedets afholdelse. Ligesom børnene skal hjælpes og vises på plads.

Vi inspektører er alle forsynet med ID-kort, med billede, navn og funktion, så stadeholderne kan se, hvem vi er.

Klokken 16 skal der så ryddes op, og loppeting fra eget stade pakkes ned og bringes til Hermosagård eller til affaldspladsen.

Efter spejdernes rengøring kontrollerer Birthe Sander sammen med vagten, om alt er i orden.

Loppemarkedet er slut, nu skal regnskabet bare laves. Så er det tid til at forberedelse af det næste kan begynde.

Sådan er det normalt, men i år kom en ekstra opgave, idet RC lige efter vi havde postet brevene med stadeoplysninger til lejerne, oplyste at Føtex og SuperBest holdt åbent samtidig med, at vi havde loppemarked. Det betød, at 12 stader skulle flyttes.

Men det blev også løst.

Historiefortæller Kurt

Festlaug

Festlauget består af en gildebror fra hver gruppe og der udpeges en laugsformand. Festlauget står for to fester hvert år.

Fødselsdagsfesten i september ligger nogenlunde i faste rammer, med en dagsorden der lyder: velkomst- festtale-donationer og en let anretning.

Festtalerne har været holdt af ledende gildebrødre fra andre gilder eller af lokale politikere og kulturpersonligheder, der har vist interesse for Sct. Georgilderne.

Donationerne til humanitære og udadvendte formål bliver delt ud af aktivitetslauget, og donationer til lokale spejdergrupper bliver delt ud af spejderlauget.

Til sidst sluttes der med en let anretning og hyggeligt samvær. Hele aftenen bliver der sunget fra sangbladet samlet i dagens anledning - Vor Fødselsdagsfest, hvor vi ikke får gaver men giver gaver. Overskud fra loppemarkederne.

Det hænder også at spejdergruppe vælger at optræde med et nummer.

Forårsfesten har som regel et tema, som kan være alt muligt fra Indianere, Cowboys, Folkedans, Vikinger, Kina, Cirkus, Cafe' teater, Forårsskovtur, Heksens Hule, Spejder aktiviteter, Fastelavn mm.

Alle fester har været med større eller mindre grad af udklædning.

Temaet for festen afgøres af festlavet, der altid lægger megen sjæl og arbejde i det, for at det bliver en succes for alle.

Bodil

PR laug

PR-lauget består af en eller flere personer, med interesse og flair for annoncering af vore udadvendte arrangementer, samt større eller mindre tiltag for at fortælle om vort gilde og vort virke.

Den 20. februar 2003 overtog jeg PR, i den forløbne tid har det især været vore store Loppemarkeder, der har været omtalt i lokalpressen. Det drejer sig om Rødovre Lokal Nyt og Vestegnen, som er særdeles flinke til at hjælpe os med artikler om vore markeder. Glostrup Folkeblad vil kun omtale noget, som foregår i avisens område. Det må vi tage til efterretning og finde os i !

Fra overskuddet ved vore Loppemarkeder i Rødovre Centrum, har vi kunnet uddele små og store gaver. Og her har disse aviser også været meget behjælpelig med at fortælle læserne om Gildets donationer.

Vestvoldgildet hjælper lokale natteravne

Igen i år har Vestvoldgildet valgt at bruge sin fødselsdag på at dele gaver ud til sociale og humanitære formål i Rødovre. I tirsdags fik Natteravnene 30.000 kroner til nye cykler.

Af André Bentsen

30.000 kroner til nye cykler. Det var gaven, da Vestvoldgildet i tirsdags fejrede sin fødselsdag, ved at uddele gaver til sociale foreninger og organisationer i Brøndby og Rødovre.

tens gule engle, glæder sig meget over donationen, der hurtigt vil blive omsat til cykler, så den med det samme kommer borgerne i Rødovre til gode.

"Vi er en helt ny forening, så vi er rigtig glade for støtten, som kan være med til at give os et skub i den rigtige retning, så vores lille forening kan blomstre," siger Tina Auda.

"Pengene betyder, at vi kan købe nogle cykler som skal bruges til at kunne bevæge os fra den ene ende af byen til den an-

VESTVOLDGILDETS FØDSELSDAGSPRIS 2009

TRETITUSINDEKRONER 00/100

NATTERAVNENE I RØDOVRE

RØDOVRE KOMMUNE

information

I marts 2012 kunne vi fejre Loppemarked nr. 50, men grundet den nye lukkelov kan vi for eftertiden højest have ét marked om året i Rødovre Centrum, i stedet for som sædvanlig to markeder pr. år.

Vestvoldgildet støtter igen de lokale spejdere

I sidste uge fejrede Vestvoldgildet sin 48 års fødselsdag med sin sædvanlige 'milde given gaver fest' på Rødovregaard. I år var der dog ikke nogen kæmpe velgørende gave, som der ellers plejer, da Gildebrødrende sparer sammen til noget rigtig stort. Alligevel blev der uddelt vigtige ting til de lokale spejdere.

Af André Bentsen

En gang om året plejer Vestvoldgildet at dele store gaver ud til sociale formål. Tidligere har hospitalsklovne og julemærkehjem nydt godt af gaveregnen, men i år har gildebrødrene valgt 'kun' at uddele mindre gaver til de lokale spejdere, og i stedet spare penge op til en kæmpe donation, når Vestvoldsgildet fylder 50 år.

Den beslutning så i sidste uge ud til at falde i god jord hos fødselsdagsfestens 100 glade gæster.

Efter sangen 'Septembers himmel er så blå' og en festtale af Ole Olsen fra Islev Sogn, underholdt de små pigespejdere fra KFUK Islev.

Efter buffeten uddelte Gildebroder Kurt Lundsteen gaver.

Selvom Vestvoldgildet ikke uddelte for så mange penge som normalt, var der alligevel gaver til Brøndbyvester Sogns Menighedspleje og Støtteforening. Islev og Nygårds Sogns Menighedsplejer, Narkolauget, Dansk Blindesamfund, brystopererede kvinder, Gambia og Østeuropa projektet, Spejderhistorisk Arkiv i Tåstrup, hjælp til Handicap lejr i Thy, Projektet Drop ud, samt støtte til internationalt spejderarbejde i Østeuropa. Men her stoppede gaveregnen ikke.

"Formand for spejderlauget uddelte nemlig også gaver til De grønne pigespejdere i Islev, som fik telt, solsejl og et campingskab, mens andre spejdere fik gode opbeva-

GAVEREGN: *Pigespejderne underholdte til fødselsdagen, hvor der igen blev da ud. Foto: Privat*

ringskasser og projektor. De grønne pigespejdere i Rødovre fik også kasser, snobrødsspyd og sangbøger," siger gildebroder Arne. S. Madsen.

Vestvoldgildet får råd til denne gaveregn ved at afholde de 2 årlige loppemarkeder i Rødovre Centrum. Her kan Gildet låne Centret og udleje stader, og på den måde tjene penge til humanitære formål og til hjæ derarbejdet. H pemarked fin Rødovre Centr den 9. oktober

Det bliver spændende hvor længe Vestvoldgildet kan fortsætte med disse populære markeder.

Men vi forventer, det næste loppemarked bliver
Store Bededag den 16. maj 2014

Arne

Spejderlaug

Spejderlauget har alle dage haft en central placering i vore aktiviteter. Det er naturligt da gildet udspringer af spejderbevægelsen. Der har gennem tiderne været afviklet mange arrangementer sammen med lokale spejdergruppe. Vi har hjulpet med loppemarkeder, spejderløb, assistance ved lederkurser, afholdt minispejderløb i Brøndbyskoven og tiltag ved kommunale ungdomsprojekter.

Minispejderløb i Brøndbyskoven afvikles 1. søndag i maj for de 7-11 årige, et løb med 10 poster bygget over tema der veksler fra år til år. Der er gaver til alle og præmier til de bedste.

Vi har forsøgt at holde kontakt til lokale spejdergrupper KFUM, DDS, KFUK-De Grønne Pigespejdere på trods af skiftende ledere og kontaktpersoner. At følge med i spejdernes udvikling som en del af samfundet er berigende for os gamle spejdere. Nye teknologier, nye værdinormer, nye mål og venskaber efter den gamle ånd.

Vi har haft værtskab for spejdergrupper på gennemrejse i Danmark, med hjemland i Polen, Norge, Hviderusland.

I forbindelse med for fødselsdagsfest i september har vi altid tilgodeset spejderarbejdet lokalt med donationer af materiel eller kontanter. Midlerne kommer fra overskuddet ved vore loppemarkeder.

Spejderledere inviteres jævnligt til vore gildehaller, for venskabet og introduktion til gildelivet.

Vi støtter også op om spejderarbejdet internationalt via distriktets engagement i Østeuropa.

Projektet til støtte for spejderarbejdet i Øst og Centraleuropa

Sådan hedder det og det blev til i 2002 - efter et års forarbejde - i et samarbejde mellem
DDS
KFUM spejderne i Danmark
De grønne Pigespejdere
Danske Baptisters spejderkorps
Sct. Georg Gilderne
og en gruppe af erhvervsvirksomheder (heriblandt Lars Kolind).

Udbredelsen af spejderbevægelsen skulle være en mulighed for, at børn kan få et spændende, inspirerende og upolitisk fritidsliv, og samtidig støtte den meget vigtige demokratiseringsproces.

Projektet har Prinsesse Benedikte som protektor.

Roskilde Hedebo Distrikt valgte at gå med i projektet med Halfdan Mortensen og Jørgen Lauterbach fra Roskildegilde og Helge fra Vestvoldgildet sammen med spejdere fra DDS med Finn Jessen og Lotte Fregil og KFUM med Henrik Jørgensen og Jan Holm og Vivi Holm fra De grønne piger.

Det startede i 2003 med DFDS som erhvervspartner med lokalt kontor i Klaipeda i Litauen.

Der var langt mellem succeshistorierne og kommunikationen var langsom de første år; men i 2006 blev det første besøg en realitet i Litauen med deltagelse af hele Østgruppen med 8 deltagere i en lang weekend. Dels med fly og dels med egen bil og færge via Karlshamn i Sverige.

Siden er det blevet til mange besøg og genbesøg med kurser

og undervisning i spejderfærdigheder, rekrutering og ledertræning med div. Indhold.

Vestvoldgildet har siden starten været generøse med økonomisk bistand til de mange aktiviteter som rejser, ophold, kursusmateriel og andet materiel. Således også i forbindelse med bustur til 90 års Jamboree i Litauen 2008 med 27 spejdere og 4 gildebrødre i en uge. På jamboreen deltog ca.1800 spejdere af forskellig nationalitet primært fra nabolande og Skandinavien

Helge

TURLAUGET

I året 2006 blev turudvalget foreslået af Lilli. Inger og Verner blev tovholdere på projektet, hvor ideen var at besøge egnsseværdigheder og kulturelle steder. Snart blev det til et Kulturlaug med repræsentation fra alle grupper for at få flere ideer til turene, der foregik i dagtimerne i det storkøbenhavnske område.

Der var meget svingende deltagerantal til turene fra nogle få til 10 personer.

Der blev arrangeret ture til følgende seværdigheder:

Damhus søen rundt
Vestvolden
Ole Rømer museum
Københavns Bymuseum
Dragør gamle by
Bakkehuset
Arbejdermuseet
Frihedsmuseet
Spejdermuseet på Holmen

Aktiviterne ophørte i 2013 pga. svigtende helbred og manglende tilslutning. På distriktsplan blev der etableret et Naturlaug med udflugter i hele vort distrikt. Det blev et delvis supplement til vort Kulturlaug.

Lilli

Vestvolden

Kirkens Korshærs Genbugsbutik

Vi er fem gildebrødre fra Vestvoldgildet der arbejder i butikken på Rødovrevej. Den senest tilkomne har været der i 7 år og de fleste øvrige i mange flere år.

Vor arbejdstid er ca. 4,5 timer hver uge eller hver anden uge.

Kirkens Korshær arbejder for de hjemløse og socialt udsatte i Danmark.

Hele arbejdsindsatsen sker i Danmark og retter sig mod alle udsatte uanset nationalitet.

Organisationen består af et meget stort antal frivillige og meget få ansatte. Til administration bruges kun 7 pct. af de indsamlede midler.

Kirkens Korshær består af:

Genbrugsbutikker
Varmestuer
Natherberger
Tøjuddeling
Udslusningslejligheder
Lysfabrikation
Nikolajtjenesten

Bodil

Blindetjenesten

Vestvoldgildets engagement i dansk Blindesamfund lokalafdeling.

Der er ca. 22 hjælpere og heraf er 3 fra Vestvoldgildet.

Vi bliver ofte kontaktet til forskellige assisterende opgaver.

Der er fastlagte 3 til 4 møder pr. måned, det er medlemsmøder og bestyrelsesmøder.

Medlemsmøder foregår 3 mandage aftner fra 19.00-22.00, pr. måned med deltagelse af ca. 35 medlemmer. Bestyrelsesmøder foregår 1. mandag i måneden fra 16.30-21.00.

Møderne afholdes på Højnæsvej 63, i Rødovre.

En gang om måneden arrangerer "Klubben uden alder" bytur. I foråret 2013 har der været ture i København med guide.

I april gik turen til Jesus kirken, med præsten som guide. Han var meget engageret og fortalte meget om kirken, så han nær glemte tiden for en anden tjeneste han havde på Solbjerg Kirkegård kl. 12.00 , så travlhed og farvel til alle. Det er en meget smuk kirke i katolsk stil, rigt udsmykket.

I maj blev vi vist rundt på Hovedbanegården og fik fortalt mange spændende historier om bygning mv.

I juni blev vi guided rundt til forskellige gamle butikker med hatte, stoffer, ølkældre, Perchs Tehus og en guldsmed hvis forretning havde været samme familie siden 1880. Vor guide der var fra i Frisenland kunne fortælle mange spændende ting om de steder vi passerede undervejs.

Efter vor ture spiser vi altid sammen et spændende sted og så bliver der livlig debat om det vi har oplevet.

Årets højdepunkt er sommerferien i Fredericia med 32 deltagere. Det var et strålende vejr og alt gik godt. Der var udflugter til Børkop vandmølle, som nylig er restaureret - den rene idyl. Den "Kellerske" institution et Forsorgshistorisk Museum ved Vejle. Og et foredrag af Nicolai Levis om at "Løbe med Masaierne", det havde været meget spændende.

Det er dejligt at være hjælper og lærerigt på mange områder. Foredrag, sang, musik, tøjsalg, hjælp og omsorg for medlemmerne.

Vi mangler stadig hjælpere, måske kender du en, der kunne have lyst til at bruge et par aftener om måneden i denne livlige klub.

Der er også eftermiddagsklub fra 14.00 til 16.30

Hjemmesiden
Den digitale tidsalder

Kort efter Vestvold Gildets 40 års jubilæum i 2003 besluttede vi i gildet, at vi ville følge med tiden og oprette en hjemmeside.

Daværende gildebror Jan Larsen fik hurtigt siden op at stå. Nu havde vi så et ansigt ud mod verden, hvor andre kunne se, hvad vi stod for, hvordan vi var opbygget og hvordan man kunne blive gildebroder og hvor man skulle henvende sig, hvis man havde lyst at være med i Gildets fællesskab.

Efter nogle år overtog jeg posten som webmaster, og med meget stor hjælp af vores søn Claus, blev hjemmesiden udbygget og fik nyt udseende. Arne affotograferede siderne i vores gamle dagbøger helt fra Gildets start for 50 år siden, og de er lagt ind under ”vores historie”. Der er også en interessant artikel om vores økse og højsædedugs tilblivelse.

Et afsnit på hjemmesiden er forbeholdt loppemarked, og det bliver flittigt brugt af stadeholderne. Vi kan se af statistikken, at hjemmesiden har sit største besøgstal omkring loppemarkederne

Det er rart at man lige kan gå ind på hjemmesiden og se alle de gamle Voldstafetter såvel som den nyeste, og kigge i kalenderen hvornår næste møde skal holdes.

Hjemmesidens adresse er: www.vestvold.dk og du møder ovenstående logo der.

Else

DÅSERINGE

Mere en 3000

3086 dåseringe fra øl og sodavandsdåser har været gennem fingrene på Margit Jensen siden nytår.

Det møjsommelige arbejde med at vride ringene af dåserne har krævet nogle havehandsker og tendens til vabler.

Margit har lyst og tid til at gøre en forskel, også for folk hun ikke kender. De mange dåser har Margit fra naboer, venner og andre gildebrødre.

Ideen med at indsamle ringene går tilbage til 2002, hvor Kirsten Egelund Andersen med tilknytning til Innerwheel blev opmærksom på behov for proteser til personer, der var udsat for slangebid eller ramt af landminer eller anden ulykke i Thailand.

Ringene har en høj renhed af aluminium og kan benyttes ved fremstilling af proteser efter forarbejdning.

Den første sending af ringe blev håndbåret ved et besøg i 2004, 17 kilo blev det. Der går ca. 72 ringe til 10 gram. Regn lige efter selv!!

Det er de mange bække små, der gør en stor Å.

Tænk på ringens betydning når du drikker af en dåse.

I marts 2008 var ca. 21.000 personer blevet hjulpet med proteser.

Projektet støttes foruden af Sct. Georg Gilderne også af Malteserordenen i Danmark og Norge og mange private i andre nordiske lande.

Skrevet af Helge

Se også www.daaseringe.dk

Margit og alle dåserne

Voldstafetten

Voldstafetten er vort ansigt indadtil og udadtil. Den tilsendes egne gildebrødre i Vestvoldgildet og distriktets gildemestre og redaktører.

Voldstafetten er lige så gammel som gildet med den første chefredaktør Sven Herslev der bestred posten i 16 år. Efter Svend tog Erlind Jensen over og han tog ansvaret for stafetten i 1979 som pga. svigtende helbred overdrog opgaven til Nils Krogh i 1999.

Bladet skiftede langsomt karakter og fulgte med tiden og det læsestof som gildebrødrene leverede. I den periode blev bladet trykt i Foreningernes hus i Rødovre til en beskeden pris. Karen Jensen stod for trykning og samling og Margit og Knud Jensen var vore cyklebude, der friskt bragte bladet til alle i Brøndby og Rødovre. Nils redigerede 80 stafetter i sin tid på posten. Da Niels blev skatmester i distriktet var det en anledning til nok et skift på redaktørens plads i 2007.

Leo Hansen med en faglig baggrund i trykkerifaget blev valgt som redaktør. Ny teknik på såvel trykning som digitale fotos blev gradvist indført i bladet, som blev strømlinet med flotte billeder fra arrangementer og vignetter for at pryde artiklerne. Flere af gildebrødrene fik også egen PC og Leo satte system for vore indlæg, som skulle nemme hans arbejde med redigering og trykning, der ikke belaster vort regnskab.

Vort blad høster stor annerkendelse i andre gilder. Den digitale teknik har gjort det muligt at sende stafetten via internettet til den enkelte gildebror. Det går lidt hurtigere og sparer porto. Dog har Niels påtaget sig opgaven som postbud for dem, der fortsat ønsker at få papirudgaven med cykel eller bil afhængig af vejr og vind.

Helge

Foto - Laug og aktiviteter

Besøg hos KFUM Strandboerne i Vallensbæk mose

Forårsfest 2010 Kurt Lundsten

Forårsfest 2010 Mette som ”Heks”

Nytårsgildehal 2010 Margit og Helge

Besøg på verdensjamboree i Sverige 2011

Ulveløb, 2011

Ulveløb, 2011

Ulveløb, 2012

Mit møde med Vestvoldgildet

Jeg mødte første gang Vestvoldgildet på et loppemarked i Rødovre Centrum.

Jeg har altid ønsket at fortsætte i Sct.Georgsgildet efter min spejdertid, men på grund af diverse flytninger og et par børn, kom der til at gå ca.25 år inden det skete.

Jeg talte med dem i info boden, og blev så efter et par uger kontaktet af gruppe 4, der gerne ville se, om jeg duede til noget. Jeg var med til deres møder frem til foråret 99, så skulle jeg tale med et optagelses-udvalg, det slap jeg også godt igennem, og blev optaget til Sct. Georgsdag i Vestvoldgildet.

Min optagelse husker jeg tydeligt, jeg blev hentet hjemme af et par Gildebrødre, der kørte mig til mødet. Da gildehallen startede, måtte jeg vente udenfor til jeg skulle optages. Det hele gik fint, bagefter blev jeg budt velkommen af en hel masse gildebrødre, som jeg aldrig havde mødt. Det var en utrolig oplevelse! Jeg tror aldrig, jeg er blevet mødt på en mere positiv måde.

Jeg frydes ved at tænke tilbage på oplevelsen nu så mange år efter.

Jeg håber, at jeg efterfølgende også har været med til at gøre nye gildebrødres møde med Vestvoldgildet til en lige så god oplevelse, som den jeg fik.

Tusind tak for at I har givet mig dette dejlige minde.

Til lykke med de 50 år Vestvold.

Bodil Kæmpegaard

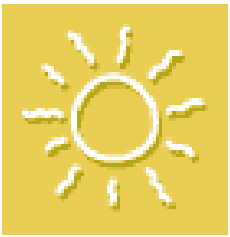

En jubilæumshilsen fra Rødovre Centrum

Hjertelig tillykke med det flotte jubilæum. 50 år giver altid anledning til at kigge bagud - og frem. Centrets grundlægger gartner Knudsen så rigtigt, da han for mange år siden inviterede Sct. Georg Gilderne indenfor i sit center. Det udviklede sig gennem årene til en kæmpe succes forår såvel som efterår. Ja i mange år afholdt boldklubben Avarta tilmed udendørs loppemarked hver søndag i sommermånederne.

I de senere år har der dog kun været tradition for "spejdernes" loppemarked, hvilket vi i centret er glade for at lægge hus til. Selvfølgelig sælger vi helst nye varer i centret, det kan enhver regne ud, men vi synes også det er sjovt og givende for centret, at det kan blive brugt til andre formål.

Det traditionsrige loppemarked ser vi som en god markedsføringsevent, hvor centret/loppemarkedet trækker nye kunder til fra nær og fjern. Det er givet, at mange gennem snart mange år har besøgt centret med baggrund i netop loppemarkedet, og er blevet fascineret af centret og efterfølgende er blevet kunder.

Udviklingen og ikke mindst en ny lukkelov har dog umuliggjort afvikling på almindelige søndage, hvorfor vi nu må gøre brug af helligdage. St. Bededag blev valgt, og så vidt jeg kan se på kundetallet, var det ikke nogen dum ide. Et endnu større Rødovre Centrum giver i fremtiden mulighed for et endnu større loppemarked. Der bliver fremover rig mulighed for at ekspandere og tjene endnu flere penge til alle de gode formål.

De bedste jubilæumshilsner
Alex Larsen
centerdirektør

Rødovre Centrum

Gildemestre i Vestvoldgildet

Sv. Å Knudsen -1963

Ib Møller - 1965

Per Mikkelsen - 1966

Preben Larnkjær - 1968

Verner Larsen - 1971

Erik Christoffersen - 1973

Ebbe Kristensen - 1974

Inger Sørensen/Jørgensen - 1976

Erik Christoffersen - 1977

Dagmar Nerdergaard - 1980

Sv. Å Nielsen - 1982

Jytte Møller - 1984

Karen Jensen - 1986

Ib Møller - 1989

Anni Jeberg - 1991

Erlind Jensen - 1993

Nils Krogh - 1996

Inger Nielsen - 1998

Sonny Rygaard - 2000

Helge Andersen - 2001

Bodil Kæmpegård - 2007

Helge Andersen - 2013